

ДОНДУРМА

6

◆ ИЮНЬ ◆ 2009 ◆

БЫЛ ҺАНДА:

ЭБЕЙ-БАБАЙ
ҺАБАНТУЙЫ

2-3-се биттәр

Башың
ЭШЛӘҢ...

20-21-се биттәр

— Оло кунак ёсөн махсус рәүештә музейҙан килтерттөк.

— Для высокого гостя специально доставили из музея.

А. АНДРЕЕВ

hаумы, қызыым! Һинең тайнар сәләмдәр мәнен хат яза өсәйен. Беззен хәлдәреbez элеккесе – сирләгәнбез ют. Хәзәр ауыл хәлдерен язып утәйем. Үзен беләһен, қызыым, ауылдағы йәштәр китеттө. Без карт-королар фына тороп қалдыг.

Күрше Хәкимә әбей ғүмерендә беренсе таптыры кейеүгә сыкты. Түйын үзғарзыг. Түй қүңелле үтте. “Горько!” – тип қыстырызыг. Тик кейәү булған Айзар бабай басылып торған килеш құнектарға күрһәтеп үбеше алманы, оялды. Ятып, юрган астында үбештөлөр.

Йәштәр ют, тип борсолоп йәшшәмәйбез. Кисә һабантуй үзғарзыг. Район үзәгендеге йәштәр футбол командаһын ярышта сакырзыг. Мин – үзәк, Кәримә әбей – уң як, Сәлимә әбей һул як һәжүм итеүсөн булды. Сәғит бабайзы үзебеззен қапканы һақлаусы итеп, қапка алдына матрас йәйеп, шунда һалып түйзыг. Сөнки ғүмере буйы

тәмәке тартты. Йүгерергә хөле ют.

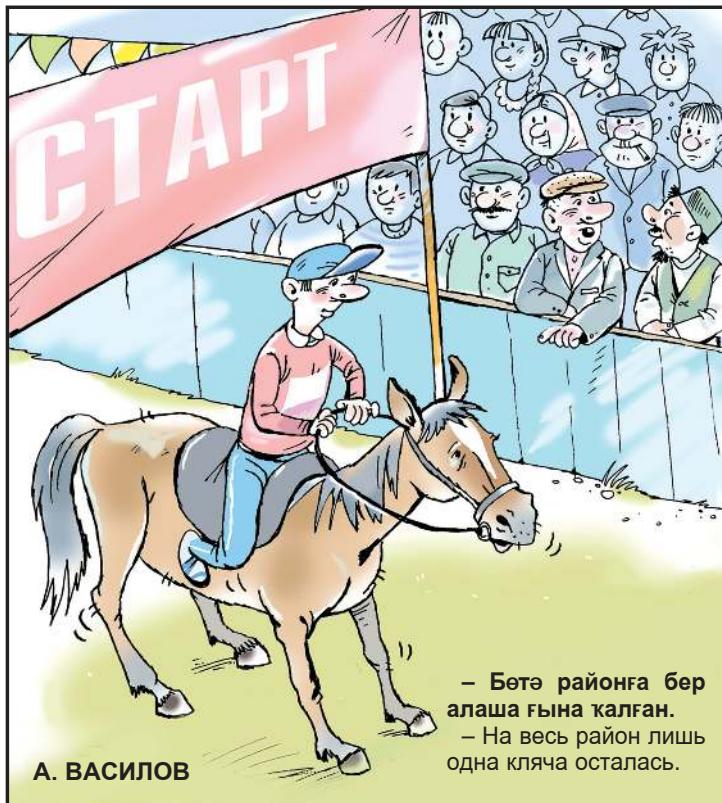
Тегеләрзен һәжүм итеүсөнене, әгәр зә мәгәр беззен қапкаға гол типһән, армиянан қасып йөрөүен хатында жалоба язабыз, тинек. Тыңланы – уларды алтыға биш менен өндек. Алтыға нол булыр ине, Фәрзәнә әбей тайны қапка беззеке, тайны қапка тегеләрзеке икенде айыра алмай йонсоно. Тайны қапкаға якынлай, шуға гол индерө лә күя. Үз қапкабызыга биш гол индерзә бит. Өстәүене, беззен қапканы һақлаусы Сәғит бабай ул типкән туптарды тотманы. Бактиһән, уға күзе төшөп йөрөй икән.

Икенсе таймда Кәримә әбей

тегеләрзен қапкаһына типкән ине, қапкасы Мәнир осоп килгән тупты топот та алды, туп менен бергә тәгәрәп барып, қапкаларына инеп тә китте. Аңын югалтып, егерме минут ятты. Бактиһән, Кәримә әбейзен, туп типһә, удары смертельный икән. Элек колхоз заманында ул сөгөлдөр үстерөүсө булды. Сөгөлдөр басыуына йүгереп бара ине лә йүгереп тайта ине. Бына шунда аяғы көслө булып сыныккан икән. Артабан, уң аяғына қалып кейзеп, һул аяғы менен генә үйнэттүйлар.

һабантуйза тағы бағана башына менеү булды. Иң оска эләнгән итекте Сәфәр бабай менеп алды. Ул бағана башына менеп тә етте, джинсының тәбә үйрәтылып та китте. Оялыуынан башкаса ергә төшмәне. Кешеләр таралғансы шунда ултырызы, әбейе ашарына мендереп бирзә.

һабантуйза концерт та қүйзыг. “Танец живота” тигән фәрәп бейеуен “Корнак бейеуе” тип Мәрхәбә әбей булыштырызы. Элек қыз сағыбызыза бейегән “Ете қыз” бейеуен “Ете әбей” тип иғлан итеп башкарзыг. Қүзәр үйнләп күрмәй, колактар музыка тауышын ишетеп еткөрмәй. Шуға, бейеу хәрәкәттәрен янчылышып құймайыт, ығылып китмәйек тип, бер-беребеззен итегенә йәбешеп бейенек. Атайдың тәүге бисәне Мәхмүзәнең танауы әрмән танауы көүек зүр. Мин уның танауына тотондом. Элеккө әбейзәрзен “Әхирәттәр” тип аталған йыр ансамблен, булғас заманса булынын, дәреңсө тұра килен өсөн “Самоғонсылар” тип исем түшүп, сыйыш яһаттыг. Мәхәббәт үйрәзарын, заманса итеп, “сексуаль үйрәзар” тип иғлан иттөк. Яғас шуны ла язайым,

кызыым, элек һөйләшкәндә “матур итеп кейенергә кәрәк”, тип һөйләшә инек. Хөзөр “сексуаль итеп кейенергә кәрәк”, тип һөйләшбез.

Концертта катнашыусылар күп булды. Сәмиғә әбей “ңұнлап килгән мәхәббәт” ийрын “ңұнлап килгән секс”, тип йырланы. Шунан бабайы: “Мин ниңә ңұнлап килдемме? Үн биш үшешендә үк ғашик булдым. Үн һигең үшешендә ауырға қалдырызым. Бөтөһе лә по-порядку булды!” – тип, әбейенә қарши политик сыйыш янап, “Яратам һине” тиғән ыңр башкарзы.

Набантуйзы үзғарып ебәргәс, драма түнәрәге ойошторзот. “Фәлиәбаны” тигән спектакль туясының. Фәлиәбанызы Сәмиғә әбей, Хәлилде Хәсән карт уйнай. Хәсән карт бер тапқыр репетицияға килде лә башкаса күренмәне. Әбейе Фәлиәбаныузан көnlәшеп, психланып, өйен-дә бола құптарып, һауыт-набаларын тырып бөтөргән.

Ауылыбызыңыц матурлығын

нәткәлайбыз тип, беҙ, қарт-королар, йәш сағыбызға кеүек, кис урам буйлап гармун уйнап, ыырлашып үзабыз. Еget, қыз булып бабайзар әбейзәрзе әйзәренә озатып түйған булалар. Кисә минең, арттан Кәшәф бабай килде таяғына таянып. Қүзәйнүләп күрмәгә, шунан мин уны озаттым. Еget кеше қызы өйенә индереп күйірга тейеш, тип ул минең тағы озатты. Шулай итеп бер-беребеззә озатышып, таң аткансы ете рейс янанық. Атайың Қәбирә әбей артынан китте. Улар ауыл осондағы күл буына барғандар. Қайтыраға хәлдәре бөтөп, таң аткансы тайын төбөндө ятқандар. Иртән трактор менен барып алдык.

Картлық менен артық эшқырып булмай. Хөзөр ауылда мал-тыуар, кош-корт тотоусылар беттө. Бакырышып-менрәшеп көтөүгө барған малдар юқ. Әтәс қысырған, эт әргән тауыштар булмағас, ауылда матурлық та юқ. Шул матурлықты

нәткәлайык тип, атайың таң атканда бөтөн ауылға әтәс булып қыстырыа. Айзар бабай эт булып ерә. Фәризә, Мәғфирә әбейзәр ағас башына менеп, һандуғас булып һайрайзар. Гүмере буыны темәке тарткан Мотаһар бабай карға булып қарқылдай. Хөзисә әбей бейә булып түгайға сыйға, бабайы айғыр булып кешнәй.

Қызыым, беззен ғайләлә ژур үзгреш булды. Атайың йәш бисә алды. Қаршы килмәнем. Был беззен башорттарзың элекке йолаһы. Насар хәл түгел. Янынан балалар тызузырып, ауылды үшәртеп ебәрәсәкбез. Атайыңа ышанысым зур. Уның орлоғо высший сорт. Әш бисә маҳом ауырға қалды. Нинә риңа булдың, тип минең ғәйепләмә. Мин, қызыым, ғайләлә главнокомандующий. Мин оло, ақыллы бисә.

Бына шулай, қызыым, ауылыбызың шаулай, гөрлөй. Ярай, хуш-хау бул, хат көтөп, әсәйен Ғәләйшә.

Эләп алдым, һелкеп һалдым

“Шартлы күренеш”

(2-се һан)

Учалы районының Озёрный ауылында тәбиғи газ үткәреу башланған да, ярты юлда ташланған икән. Ошо турала журналда хат басылғайны.

“2002 йылда “Планета” тәзөшөп ойошмаһы планға индерелер тиғән өмөт менен Озёрный ауылының бер урамында газ үткәре баштай. Ләкин ойошманың өмөттәре акланмай. Шүнләктан был эш тұттатыла. 2008 йылда ауылдарға газ үткәреу “Газ-Сервис” асық акционерзар ယәмғиәтенә тапшырыла. Был ойошманың “Учалыгаз” филиалы Озёрный ауылына газ индересінде республиканың 2009 йылдың бюджетын финанслау планына индересінде һорап, мөрәжәғет итте,” – тип яуп бирзә “Учалыгаз” филиалы директоры Д. Қеримов.

“Юғалған юл”

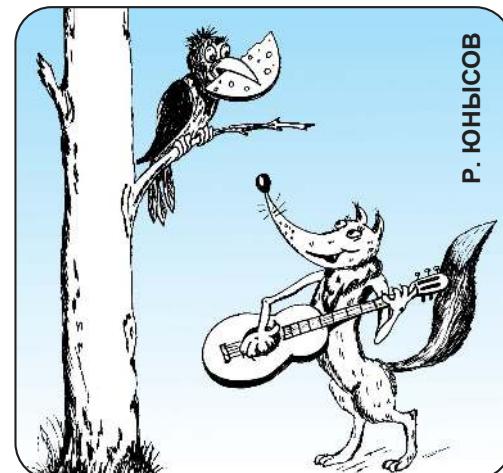
(2-се һан)

Сакмағаш районының Ташкалмаш ауылындағы юлдарзың насырлығы “ћәнәк” йәптәренә әленгәйне.

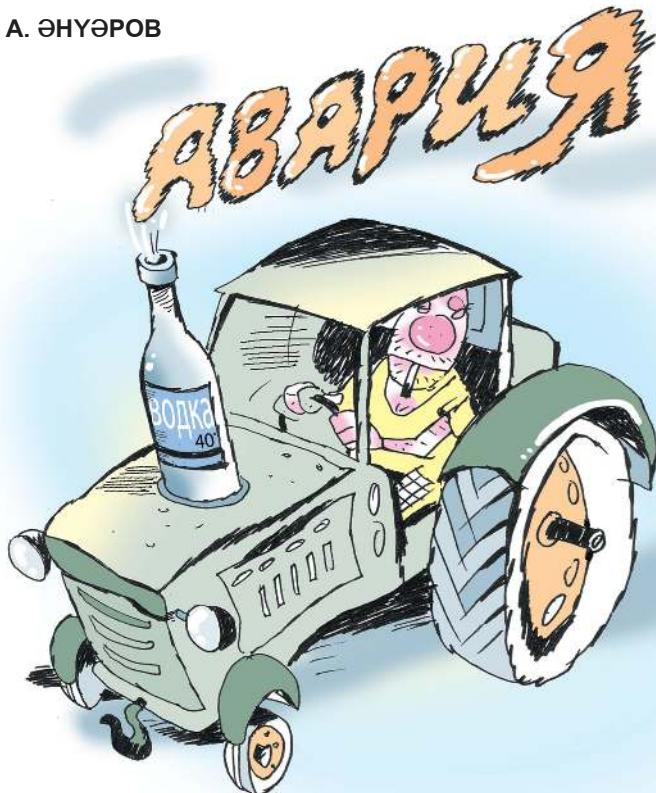
Сакмағаш районы муниципаль район хакимиете башлығы Р. Йосопов безгә Бәшир ауылы биләмәнендә юл һәм бағыларды үйнәтөу әштәре барышы хакында хәбәр итте. Ташкалмаш ауылы юлдарын рәткә килтереу ағымдағы йыл планына индерелгән.

Ш. ИСЛАМОВ

Р. ЮНЫСОВ

ХУЖА БЕЗЗЕН АРАЛА

Қаланан ауылға хәбәрсө килем теше. Бер танышы уның атынан ата-әсәһенә құстәнәс ебәрә. “Ошо адрес буйынса, зинһар, илтеп түй инде!” – тип үтенә. Дұстың йомошон нисек үтемәһен инде – риза була.

Ауылға кигләс, әйтеглән йортто әзләп таба. Өйзә урта йәштәрзәге ир мейес сығара.

– Хужа һеҙме?

– Эйе.

– Бына улығы һеҙгә қустәнәс ебәрзе. – Ул пакетты естелгә түя.

Мейессе еgetкә һорайзар языра:

– Улым эшләйме, ни хәлдә йәшәп ята, үзе қайтып китергә уйы юткы?

– һәләк һәйбәт көн күре. Улығы әшп еget. Фәзел, ифрат ке-

шелекле, бер һүз менән әйткәндә, бар яктан да булған еget! – тип мактай уны қала көшөне.

Мейессенән кейефе күтәрелеп ките. “һәйәнәсле, әләйхе”, – тип тамағын қырғылап ала.

– һеҙ улығы менән горурлана алғанығыз, ағай, – тип мактаяның дауам итә журналист. – Басалты, әзәпле...

Ағай эшен қуып тора. Килеп тоқсайзы тикшерө, унан конъяк килтереп сығара.

– Өйзә, қустым, язған аштан ауыз итәйек, танышып алайык!

– Әллә-ә, оятырак булмаңмы икән?

– Нишләп оят булғын, ти, анау хәтле ерзән қустәнәс йәкмәп һөрөп, үе-йә, тартынма!

– тип, өгөтәнә қундерә кунакты мейес остаһы.

Мин төш күрзәм. Баксала йоткап лап ятам, имеш. Иртән катын йоконан уята: “Тор, үзенә бер мәрәкә қүрһәтәм,” – ти. Үзү булмаған ергә барғас қына ашар есән картуф ултырткайның. Катын туп-тура шунда алып килде. һай, донъя хикмәте!

– Шатлан, – ти катын, – һинең көрттар ашамай торған сортың!

– һүң, шулай тип һаткайнылар бит, – тип акланыра теләйем. Ул мине тыңларға ла теләмәй үсемлектәрә берәм-берәм тамырзары-низәре менән йолқоп ырыты.

– Был ажданаһарзы қул менән сүпләп, құзәремде бәтәрмәйәсәкмен, ват! – тип ебәрә...

Шунда ысынлап уянып киттөм һәм бер аз аптырап яткас, хикмәттөң һәмәлә икәненә төшөндөм: төшкә былтыры баксала булған ҳәл һиндәй үзгәрешшөз көргән! Бына һиңе, мә! Таяуқ төшөн тары көр тигәндәй, минең иң яраткан азығым – картуф. Уны беззен якта іә бәрәңгे, іә булғеб тил тә һөрөтәләр. Бына ошо ризық арқаңында һуғыш ылдарында без астынан үлмәй қалдық та инде. Малай сакта яз қендәрендә ерзе сокоп, тун картуф ыйып һөрөнәндә, үз-ара шундай тақмат та әйтә торғайың:

Матур ғына гәпләшеп, конъяты үәпләп қуыуға, йорт хужаһы әштән қайтып көрә. Мейес остаһы үкенә:

– Эх, Гафар ағай, әзәрәк һүң-ланығыз бит, ә. Улым ебәргән құстәнәстән қуберәк тәмләр инегез – бер рюмка ғына қалған шул, – ти, үзе лә үчайызлаңып. – Бына, қаланан килгән құсты менән мас булып үлтрабыз...

Уның һүззәрен ишеткәс көнә хәбәрсө хата килеп сыйынын шәйләй, сөнки таныш дұсыны “Гафарович” тип һөрөтөүзәрен исенә төшөрә. Шунан:

– һеҙзен исемегез көм һүн? – тип өндәшә мейессегө.

– Минең исемем Хужа була!..

Хәбәрсө шаш қата, аптыраузын башын тота. Шунан ҳәлде көйләргә теләп, магазинға конъякта саба.

Исмәғил ФИМРАНОВ.

Учалы қалаһы.

◆ Етди күзлектән

Кемгә ышанырға?

Беззен ашаған ашыбыз
Серек картуф-кәлімә.
Астан үләнең килмәһе,
Кәлімәләй мәлімә.

Көтмәнгәндә бына шул без яраткан картуфтың тан дошманы пәйіз бұлды да 1983 ылдан башлап кешелерге, илге, фән алдында өр-яны проблемалар туызыры. Был картка каршы көрәшөу есөн илде маҳсус тиқшеренеу институттары асылды, уларға каршы төрлө дарыуazar уйлап сыйара ла башланылар. Эие, іәшел үсентеләргә һибел, қуңыззарзы күммелер кимәлдә ют иттек, ә неңеп қалған ағыузы інә картуф менен бергә рәхәтләнеп ашанык...

Ошо күргән тәштән һүн мин ирек-хәззән картуф һәм қуңыззар проблемалы менен нықлап қызықтына башланым. Телеге булған қолона – сыйарып күйір үолына, тигендәй, шундай көндәрзен беренеңде газитте “Икенсе икмәкхәз қалмабыз. Фалимдар картуфтың яны сорттарын сыйара”, тиген

баш астында үзүр интервью басылып сыкты. Үнда картуф селекцияны менен шеғелләнелеүсе ойошмаларзың кайы бер етекселәре теленен ейттелген күп төрлө мәғлүмәттер килтереле.

Нисек котопорга һүн был фажи-тәнен? Кешеге файдалы бер гене юл бар икән: ул – селекция ысулы менен карттарға бирешмәй торған сорттар табыу. Әбыны еңел түгел, сөнки бер селекция есөн егерме ылғала ятын вакыт көрәк. Шуга һейнәйек, беззен республика Галимдарды йоқладап ятмай. Картуфтың яны сорттары өстәндә тырышып шешләйәр. Бының өсөн шарттар за булдырыла. Ауыл хужалығы ғимми-тишшеренеу институты бар. Ул картуф селекцияны менен 1957 ылдан бирле нигездә Өфө тәжрибә хужалығында шөгөлләнә.

Ниндәй гене мактаулы хәзметтәре була ла, ярты быуаттан ашыу тәжрибебе булған институт қуңыззар ашамай торған картуф сортын әлеңә уйлап тапмаған. Үндай максатты ал-

дарына құйырға ыйынымайзар әз шиккелле. “Без сыйарған “Башкирский” сортына колорадо қуызы азырақ зыян һала, – тип яза улар. – Был бетөнләй картуфтың һабагын ашамай тиген һүз түгел, бары әзерәк заралай. Шуны искә алып, без ул азырақ зыян итесе сорт сыйары өстәндә эшләнек. Қығаныска каршы, қуңыз бетөнләй ашамай торған сорт ют”.

Фекер, әлбиттә, қызықлы. Ауылға тайтқанда мин картуфты күлпәп үстереусе таныштарым менен был хакта һейләштем. Хаткылармы, түгелме – белмәйем, тик улар көлде гене. Бер сакт ейәнен үзе укыған “Тәбиғәтте өйрәнөу” дәреслеген киптереп тоторорзо. Үнда былай тип язылған: “Галимдар шундай тәжрибә үткәре. Колорадо қуңызының 70 қарышлауыры булған картуф участогын плёнка менен бүлеп алалар һәм эсқа 5 дана икенесе төр қуңызы (жук-жүжелиц) ебәрәләр. Бер нисә көндән бөтә колорадо үләттәренән әз әз қалмай...” Тимәк, тәбиғәттен короткостарға карата мәмкінлектере әле бетөнләй бөтмәгән, уны эшкә куша белергә гене көрәктөр, мояйын.

Силәбенән килгән гәзиттәрзен береңендә басылған язмала ла быға ишара бар һымат. Бында ла ошо короткостарға каршы егерме биш ылғалап көрәшәләр икән. Ә һөзімтә? Ашықмайык. Уға юлды тәүзә халық үзе күрһәтә. “Темп” тиген сортлы картуфка колорадо қуңызы тәшмәүен ейтәләр. Галимдар шуга нигездәнеп, тишишеренеу эшнән тотона һәм тағы ла шундай ук “Лосунок” тигене лә бар икән. Ахырза улар шактай күбәйел тә ките: “Белорусский – 3”, “Орбита”, “Брянский надежный”, “Каменский”... Эие, ер іәзенде дүрт мендән артық сорт үстөрелә икән, әммә бына ошо етөнен гене қуңыз ашамай тип раңана...

Көтөлмәнгәндә килеп көргән тәш мине бына шундай үйзарға һалды. Көм хактыла кем хакты? Көмдән һүзә дәрең, көмдеке үйзымра? Кемгә ышаныра, кемгә ышанмаңса? Нина, һүңғыларзың һүзә хак була, ут күршелер быны белмәй, тегелере ниңе тәжрибә уртақлашмай? Бармак осондай ғына бөжек ниңе беззә мәсхәрәләй, беззән көлә? Ә без? Малай сакта сыйарған тақмағызызғы көүек, улар алдында, кәлімәләй мәліеп қалдықмы?

Рәсих ХАННАНОВ.

С. КИЯШКО

Мини-дәүләт

Был дәүләттә йәшәй-йәшәй
Күрмәгендәр күрелде,
Кеше икәнде онотоп,
Винтик булып йөрелде.

Инде винтик та түгелбез,
Шулай, ти, етәкселәр.
Ә үззәре беззе тагы
Әллә кем итмәкселәр.

Был дәүләттә үзгәреш аз,
һаман да иске ғәзәт.
Шул ғәзәткә құнәһем юқ,
Мин үзәм мини-дәүләт!

Миндә эске-тышкы эштәр
Демократик тәртиптә.
Уның барлық өстөнлөгөн
Бетөп булмай әйтеп тә.

Үй иркенә, һүз иркенә
Шул система юл асты.
Минең дәүләт өнәп бөтмәй
Вертикальный власти.

Ақыл, Намыс, Выйждан, Иман
Парламентка һайланған.
Шулар дәүләтте курсалай
Өсқө яуган ялғандан.

Үзен мине-дәүләт иткән
Шәхестәрзе йыш күрәм,
Улар менен дипломатик
Бәйләнештәргә керәм.

Бер-беренә тигез қарау –
Шундай шарт қуя� әүел.
Мине тиңе қүргәндәргә
Мөнәсәбәтем лояль.

Гражданына шулай қарау
Иң беренсе нәүбәттә
Булна икән беҙ йәшәгән
Рәсәй тигән дәүләттә...

Нәр кемден үз көнө

Хәйерле көн! Хәйерле көн!
Алкашка ул – хәмерле көн,
Бюрократка – әмерле көн,
Бизнесменга – әйберле көн,
Фашиттарға – қәзәрле көн,
Хәйерсегә – йәберле көн,
Астан үлһәң – қәберле көн,
Бына ниндәй хәзәрге көн.

Шағир язмыши

“Керләнеп бөттөм үзел,
донъяны паклай алманым”.
Габдулла Турай.

И малай сак! Құпме уйын
Алдаткан беззе.
– Көндән төн яһайбыз! – тиеп
Йомабыз күззе.

Қарандыла бер ни құрмәй
Торабыз бағып.
Унан төндән көн яһайбыз
Күззәрзе асып.

Шуға ышанған булабыз:
Беҙ ниндәй көсле!
Бер уйлаңаң, шағирзар за
Малайзар төсле.

Йырым менен қүңелдәрзе
Ағартам, тинем,
Был донъяны сүп-сарзарзан
Таңартам, тинем.

Шул уй менен яна-яна
Бирелеп дәрткә,
Илhamланып китең барзым
Ижади мәрткә.

Бына құз астым. Донъяны
Ағармаған да.

Ул һаман да шул бер килеш –
Таңармаған да.

Сүп һаман да өстә йөзә,
Ә төптә – алтын.

Белденең инде, и шағир,
Нүзендең хакын?

Үз көсөнә ынық ышанып,
Яңылыстың бугай.
Шул малайзарзың үйыны –
Язмышиң бугай...

Қуркыталар

Беҙ кризиста тыуғанбыз,
Беҙ кризис балаңы.
Кризиста тыуғандарзың
Кем икән һүң бабаңы?

Яңы йыр.

Көнө-төнә әй шаулайзар:
Кризис та кризис!
Беззе түркітмаксылармы?
Шуны аңлат булмай һис.

Куркытырыңың беззе! Беҙ бит
Кризиста тыуғандар.
Кризиста үсә-үсә
Үсеп кеше булғандар.

Беҙгә барыбы нипочём,
Ут-һыузаңзы үткәнбез,
Кризиста йәшәүзәргә
Күнегеп тә беткәнбез.

Кризис бөттө, ни қылышыбыз? –
Иреккөззән уйлата.
Уға ейрәнеп булырмы?
Шуныңы құркыу уята.

М. ӘБДУШЕВ

Йәнә йәпкә эләм!

Вәғәзәләрзән бармы мәғәнә?

Белорет юлдарының ниндәй икәнлеге һәр кемгә мәглүм: сак қына аңшайып, аузынды асып барзыңмы – бөттө китте, йәһеннәмгә осканыңды һизмәй ҙә қалырбың. Шуғалырмы икән, бында йомшат кресплә ултырган ағай-апайшарың да вәғәзәләре йыш қына тәғәйен урынға барып етә алмай әллә кайза ғәйеп була түя.

Журналдың 2007 йылғы 1-се һанында «һикәлтәле ўл», «Өзәлгән өмет», «Мәсхәрәләнгән урамдар» тигән тәңkit мәкәләләре басылғайны. Тәүге язмала Белорет – Өфө трассаһынан Түбәнгә Тәлмәй ыңғайына боролғас, юлдың сокорсатырзан ғына тороуы тураһында язылғайны.

Тиzzән район хакимиәте башлығы Н. Максимовтың ошо мәкәләгә қарата «Юлды ремонтлау, шулай ут Яңы Хәсән ауылының Тракт урамына қырсынташ түшү 2007 йыл планына индерелгән», тигән яуап хаты басылғас, қыуынсыбызыңың сиғе булманы. Безгә құшылып, шул тирәлә йәшәүсө Көмбә, Сәфәрғол, Манышты, Түбәнгә Тәлмәй ауылдары халкы ла шатланды. Энә эшләйшәр, бына эшләйшәр тип көтө торғас, ике йылдан ашыу вакыт үткәнен дә һизмәй қалғанбыз. Хәзәр хафалана башланыкт инде. Тормош бит, бәлки, юлға сығып та, абыламай килеп, берәй яман урынға вәғәзәләре-нейе менән тәшәп киттеләрмә икән тибез. Тәүбә-тәүбә!

«Өзәлгән өмет» мәкәләһендә Манышты ауылындағы элемтә бүлексәненең ябылыуы, һәзәмтәлә биш ауылға (Манышты, Сәфәрғол, Түбәнгә Тәлмәй, Александровка, Кәрпескә) бөтә гәзит-журналды, пенсия-посо-биеларзы бер генә почталыон ун сакрый алыстықтасты Иниәр касабаһынан ташыуы тураһында язылғайны. Шул сәбәпле вакытлы матбуғатка язылыусыларзың кәмеүе лә әйтгәйине.

Был хатка ла матур яуап

уюп һәйәндәк. БР унитар элемтә предприятиеһының Бело-реттағы филиалының ул сактакы начальнигы А. Кузнецов: «Маныштыға тиклем почтаны машина менән ташыясакбыз», – тип вәғәзә биргәйне. Иниәр яғынан килгән машиналарзы көтө торғас, күзебез талып бөттө. Кузнецов әфәндәненең беңгә инсегелгән тимер аты әллә тауташ арапарында дәмәктө инде...

Ә «Мәсхәрәләнгән урам»да Манышты ауылында газ торбалары һалынған траншеяның ти-геңләнмәуе, уның халық өсөн күп үңайылыштар тызузыруы хатында һүз барғайны. Бер аз-зан журналда БР Тәбиғәтте файдаланыу, урман ресурстары һәм тирә-як мәхитте нақлау министрләрғы қарамағындағы Көньяк-Көнсығыш район-ара комитеты рәйесе И. Пенькинаның яуабы доңыя күрзе. «Фельетон-

дағы факттар автор менән бергә сыйып тикшерелде, етеш-һеңлектәр бөтөрөлдө», тигән яуап булды. Әммә был күз буяу ғына ине. Күрәләтә шундай ялғанлықта нисек түзеп тормат көрәк?

Көмдендер тәткиме менән дүрт кеше миңә килде. Бында И. Пенькина үзе лә бар ине. Бишүәләп трасса янына барзық, уларға трассаның ниндәй торопшта булыуын күрһәттәм. Ахыр-за Пенькина ханым үзе менән килгән иптәшкә:

– һәз билүрнәнде үртәрәгә тейешнегез, – тине. – Шунан миңә қарап: – һеңгә нимә кәрәк? Ни өсөн тұктамайығыз? Язығыңыз әз язығыңыз! – тине. Әмин:

– Тейешле тәртипкә килтергәнсө язасатмын, – тинем. Һәм язам да шул.

Нурулла МИҢРАНОВ,
Белорет районы.

A. ВАСИЛОВ

– Безгә катырак берәй нәмә бирегез – тыуған көнөбез-зе билдәләйбез.

– Нам что-нибудь покрепче – отмечаем день рождения.

Беззен ауыл мәзәктәре

hүгыштан һұнғы ауыр йылдар. Бер сақ ауылыбызға кайзандыр Үәселей исемле кәзә тәкәхе алып қайттылар. Үзе бик үзү, хатта қарап тороуы қуркыныс. Ул гелән урам буйлап япа-яңғыз йөрөп көн итте. Үәселейзән бөтә мал-тыуар қуркып қаса торғайны, кешеләр зә ул күренеу менән яқын-тирәләге кәртә башына һыныртыу яғын қарай. Эгер зә аңшайып торғаң, бөтә баш, тәгәрәтеп йөрөп һөзә башлай.

Нисек қызық табырга белмәгән малайзар қайыны сақ шул тәкәне үсектереп, ирештереп бер була бит. Бер көнде Шәреп араһы малайзарыны յарыта ла үззәре берәм-

Үәсепей тәкәхе

берәм сиңән башына менеп ултыра.

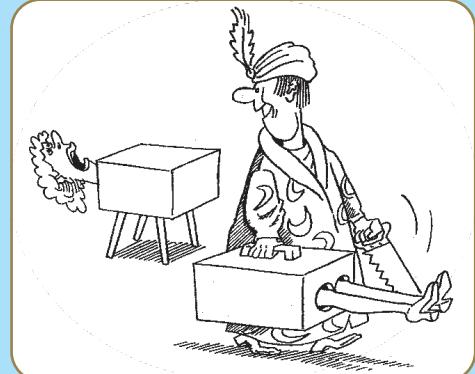
Инде күзенә ак-кара күрәнмәгән Үәселейзәң юлына һәт айрытып, бизрәхен, қаймагын күтәреп килған Менәүрә апай тап була. Кото ос-

кан апай құлынан бизрәхен қаймагы-ниие менән төшөрөп ебәре, бизрәнен тотканы тәкә мөгөзөнә әләгә. Тәкәнен бөтә ере, күzzәре қаймакка буяла.

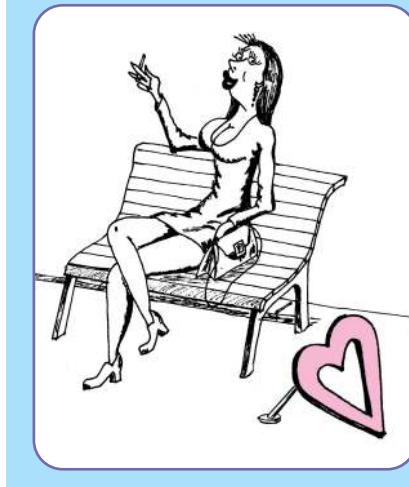
Колхоз идараһына ата-әсәләрзән, уқытысыларзан ялыу киә башлагас, бөтә кешенең котон алған Үәселей кинәт ютқа сыйты.

Ул вакыттан бирле әллә күпиме вакыт үтһе лә, ауыл халкы Үәселейзә ономат. Хәзәр ауыл араһында әшнәз-лектән йонсон, қайза барып бәрелергә белмәй шаңқып, үзен-үзе қарамай йөрөгән кешеләрғә «Үәселей тәкәхе булдыңмы әллә?», тиәр.

Рәисә ФӘЙЗУЛЛИНА.
Faafuri районы.

А. ЛЕВИТИН, А. САЙРАНОВ,
Р. ЮНЫСОВ һүрәттәре.

Жирный Хәким

Хәким ағайын қызы кейінгө сыйырга йыйына. Улар мул ына өстөл өзөрлөп, қатыны менән буласақ қозаларын көтө баштай. Тиңзән кунактар килеп тө теше. Былар төүзә уларзың икеңен дә фотога төшөр. Хәкимден эше, гаиләне тұраһында һорашалар за, ашап-есеп, түй хатында һөйләшмәй генә кайтып та кителер. Бер аззан колхоз рәйесе Сamat аһылдан килеп инә.

— Кайза теге корреспонденттар, Хәким ағай? Артығын ыстықндырманынымы, колхоз ерен һе-

рөп бөтерөп барабыз, тип әйттеңме?

Рәйестен һүзенән беттөне лә шаңқып қала. Ир менән қатын ни тип әйтергө белмәй торған сакта қапта алдына қызыл төстеге «Жигули» килеп тұктай. Унан буласақ қоза менән кейәү егете килеп төшө, әммә уларзың қызы һөрәштергө килемене өстөлдә ашарлық бер ни қалмай...

Түй вакытында қоза үпкөләндәй итеп: «Мин қызы һоратырга килгендә қозамдың өстөлендә буш шешеләр менән кимерелгендә қаң һөйәге генә ине, ул үземә оқшап бигерек жирный икән», – тип әйтеп тұя.

Ил ауызын иләк менән қаплап буламы ни, шунан китте инде, «жирный Хәким».

Нәзирә ИШКОЛОВА.
Салаат қалаһы.

Әрәк

Тирә-йүнде қараңғылық пәрәхе қаплаған. За-риф машинаһында кайтып килә. Ауылға етер сакта, зиярат әрғәнендә күл күтәреп торған әбейзе қүреп, машинаһын тұктата. Ишекте асып ебәреуе була, ак яулық ябынған, ак күлдәк кейгән әбейзе қүреп, нұкмыш егеттең башынан йәшен тиzlегендә «әрәк бит был» тиген үй үткән. Ул күркышынан үрмәләп менеп күлгән әбейзе кире төртөп сыйарып, ишекте шап итеп ябып, күзғалып та киткән. Бара торғас, тәэрә әрғәненән елберләп барған ак нәмәне қүреп қалған да, әрәк мине қыуа сыйкан бит тип, тиzlеген тағы арттырған. Әммә теге лә қалышмай, имеш.

Кото оскан еget үән фарман йорттары әрғәнен килеп тұктаган да машинанан сыйырга ла күркып ултыра икән. Құпме шулай ултырғандыр – үзе лә исләмәй, машинаның ишеген шакығанға һискәнеп, асып ебәрһә, құршы Хәкимә инәй сәстәрен ялбырлатып, ялан баш бағып тора, ти.

— Улым, яулығымды бир инде, ишеккә қыстырып алдың да киттеңсе, – ти икән.

Бактиңә, теге «әрәк» – кайтмаған бызыауын эзләп кайтып күлгән құршени Хәкимә инәй булған.

Рәмзиә ФАЙСИНА.
Берійән районы.

Кәримов Ноябрь

Күмертауынан кунактан кайтып ки-ләбез. Мәләңгез автовокзалинда арыу ғына қырын тейәзән Октябрь ағайыбызы тегеләй әз былай һөрөп ята. Эргәненә милиционер килен:

— Эскән килемни эшиләп һөрөйһөң ғында, исем-шәрифен кем? – тип һораны. Тегеңе топто ла:

— Кунактан кайтып барам, Кәримов Ноябрь булам, – тине.

Шул сақ милиционер:

— Үндей исем булмай, ниңә алдашаңың?! – тип арқаһына таяғы менән берзә тондорзо.

Теге:

— Теймә минә, дәрөсө Корбанов Октябрь, – тимәненмел!

Аптырап қалған милиционер:

— Нимә, хәзәр арқаңа тағы берзә бир-һәм, Сентябрь тип әйтерненмел? Ниңә мыңсыл итәнен?! – тип һелтәнгәйне, мин:

— Теймәгез, бил бит беззең колхоздың иң елле балта останы Корбанов Октябрь Мингләхмәт үлү, – тинем.

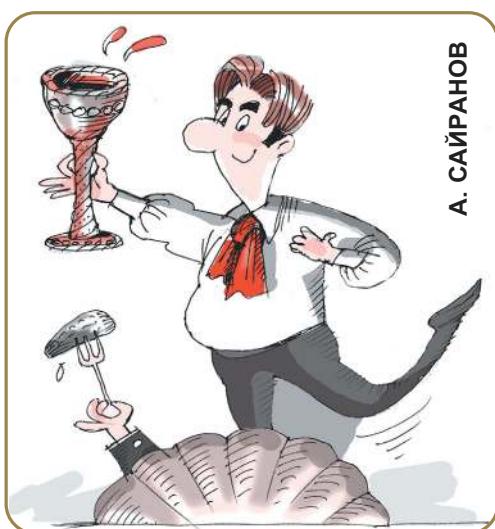
Милиционер Октябрь ағайының күкрагенә таяғын терәне ла:

— Икенсе тапқыр не мыңсыллай власть кешенен! – тине.

Ошо ҳалдаң үңү Октябрь ағайыбызың үткән исем-шәрифкә күскәнен ишектән кеше булманы, күрәнен, милиционер менән осрашип һөйләшес ғымерлек һабак булғандыр.

Тәһир КУСКИЛДИН.
Мәләүез районы.

А. САЙРАНОВ

Бер тинтәк ир минә: – һөззә гел яңғызығызы күрәм. Миндә яңғыз. Ике йыл инде тол қалғаным. Караптырып йөрөйөм, бер зә бына һөззән кеүек һылыу катын осрамай. Эллә бер ултырып матур итеп һөйләшбезмә? Яңғызылык, бигерәк тә беззән йәштә, ауыр хәл. Уртак тел тапнақ, бердашеп, шул яңғызыгыттан котолор инек, – ти.

Минец нисек кенә итеп шул “ир” тигән сирәзән котолғанымды белһә, ул бәндә ауызын да асмаган бұлыр ине. Юқ инде, хәзәр мине ул ир кәртәненә бер кем дә кире керетә алмац. Куркканым – ир кейен көйләп, кер жыуып, аш бешереп, ойзә бикләнеп ултырыу. Дүстарым менән тәбиғэт қосағында шашлықтар бешереп, турбазаларза байрамдар янап йәшегем килә минец. Былай ژа ярты гүмерем шул ир хәтерен һақлаپ, сиңектәге һандугастай бикләнеп ултырып үтте. Ял йорттарына, санаторийзарға йөрөу қайза! Эштән әз генә, берәй сәғәткә генә, һүнлап қайттыммы, ойзә оло ғаура сыға:

– Әнә бит һинең менән әшләгән Әминә қайтканга эллә ни гүмер, һин қайза йөрөйнөң һүң?! – тип бәйләнә.

Ул Әминәне, ире менән ике маңқа малайынан башканы белмәгән өй тауығын, кешегә лә һанамайым. Беззән директор Фәли Искәндәрович килем көрһә, ин зек: “Әштәр нисек, красавица?” – тип минец менән иңәнләшә, аулагырак сак тұра килһә, билемә кулын нала. Әминәне күрмәй зә ул. Шуны минә үрнәк итеп түя, ғәрләнеп үләрхең! Юқ инде, хәзәр хөрриәтте йәшәйем. Ике қызым да башлыкузле... Қайза теләйем, шунда барам, кем менән теләйем, шуның менән дұлашшам. Ирен гел итәгендән тотоп торғанда ниндәй тормош инде ул. Подругаларым да етәрлек, другтар за табылып то-

Рәхәт йаша!

ра. Минец подругаларым барыны ла резведәнкалар. Вдо-валарзы яратмайым мин, улар бит шул эллә қасан үлгән ирзәрен нағынып һөйләп тик ултырадар. Улар барза другтар менән рәхәтләнеп ял итеп буламы ни!

Другтар тигәндән, мин уларзы озак тотмайым – тиң биәм: қайныны мышнай, қайнынынан эллә ниндәй ес килә... Бер әрмән генә ярты йыллап йөрөгендине. Ұныны инде алдан һейләшеп килемшкән буйынса буды.

– Слюшай, ти, красавая женщина. Я тоже красивый. У тебя мужа нит, у меня еще жена не приехала. Давай до приезда моей жены сексом будем жить, – ти был. Йәләнем инде... Матур құлдәк алыш бирермен, тигәйне, алданы һарап мәлғұн, алмай касты.

Ұның қарауы мин оло ғына ағайзы ултырттым төп башына! Ул үзен, китаптары булмаха ла, “шагир” тип кенә таныштырызы. Шул мине якташтарына саунаға сакырызы. Үзе үзүр коттежда иркен генә йәшәп ята. Бик тәртипле қыланып, аминдар тотоп, бисимилалар әйтеп кенә йөрәй. Оқшатты бит был мине!

– Йәшерәкнөң шул, үзәмә генә алыр за қуырп инем, – ти.

– Минә лә алтмыш тула, ун дүрт йәш айырма нормально ул, – тигәйнем, агай кеше дәртләндә лә китте, матурматур һүzzәр һойләй башланы. Бер аз тегендә-бында барғылап йөрөгәс, өйләнешергә һейләштек, никах уқытырга булдық. Никахка барырга тип бынан ес-дүрт арын ғына құлдәклек акса норап алдым. Бер азналап барып йөрөнөм дә, һылтау табып, үпкәләгән бұлышп, тай-

Хикәйә

зым тегенән. Агай кеше төп башына ултырып қалды.

Другтар табылмай торнала, бер зә аптыраган юқ: сәйен-мәйен алабыз за берәй курорт йә булмаха турбаза тириәненә китәбез зә барабыз.

Бер сак шулай Римма менән ыйындық та Нөгөш быуаңы янында кис қырын юлға сығып бастығқ. Құп тә торманык, арыу ғына машинала ике красавчик килем түктаны.

– Куда едем? – тип һорай-зар былар.

– Хет куда, тик алға, – ти-без, үзебез сыркылдашып көләбез.

– Бына һең қәрәк тә инде безгә, – тиңэр.

Былар шунда нимәлер төзәп яткан монтажниктар икән. Һыу буйында ғына құныры урындары ла бар. И, қатын-қызыға һынуғандар инде. Шундай итеп ухаживать итәләр, ис-акылық китеңлек.

Тик минеке тәрбиәнең булып сыркты. Шундай ژа романтик осрашылған һүң ынүле кеше матур итеп үбешеп һауыллаша бит инде, шуныла белмәй, ынheш!

– Ярай, бабуся, пока, – тип мине этәрә.

– Бабуся тиергә, минә алтмыш тулырга әле ярты йыл бар! Қәүәм дә қызызарзықы кеүек зифа буйлы, – тигән инем...

– Шулайзыр ژа бит, тик йөзөң Европа картаны кеүек шуд, қараңғыла шәйләмәңмен, әбей менән йоклап ятканмын, – ти килбәтхең...

Бер көн мәсеткә барған инем. Мин үзем һәр урынға кейенеп-янанып қына йөрөйөм. Бер артурына мәсет карты майландыра бит миңә күззәрен. Якынырак килгеләп тотондо был миңә:

— Бигерәк тә һылбыуынц инде, бөгөн үк өй түрәмә алыш қайтып ултыртыр инем, — тип бышылдай.

— Карсығын барзыр бит, уны қайза қуыйрғынц? — тилем.

— Минең карсык бөгөн иртәгә үлергә тора, — ти.

Хитры! Тапкан йүләрзе. Уны килтер, ашат-есер. Ашатып эсерһән, бина тигән йәштәре лә хәзер тып итеп килеп инергә әзәр торалар.

Мин юлға сыйкham да нис аптырамайым. Юл бит ул, рәтэн белгән кешегә, үзе бер мөжиза, унда ниндәй генә романтик осрашыузар булмай!

— Бер аз ял итеп алмайбызмы? — тип башлайзар улар тәккимдәрен. Хәйер, мин ирем менән торғанда ла автобуста йөрөмәнем.

Ғұмерем буйы минең си-

бәрлектән көnlәштеләр, шуга күрә ғәйбәт һаттылар. Белгегез килһә, минен кеүек сибәрзәрзән тормошо барыбер гел романтик осрашызуарзан ғына тора ул. Минең бит исемем дә һирәк осрай торған сәскә исеме – Резеда. Беzzен кеүектәрзе тәбиғәт тормошто биҙәр өсөн яраткан, шуга ла беzzе бер ирзен генә күңделен табыр өсөн өйгә биләрлек көс юқ. Ирем дә бер сак тотоп алды ла:

— Арапанаһынмы-юкмы шул азғын подругаларындан!

— тип дер һелкетә башлаган ине, ысынып урамға сыйктым да шундай һөрән налдым, күршеләгә ике домдың халкы күркыштарынан йүгерешеп сыйкты. Шунда үк милицияны ла, скорыйы ла килеп етте...

Бына хәзер биш йыл инде рәхәттә йәшайем. Ләкин матурлыкты күрә белгән кеше әз шул беzzә. Бер көн шулай матур итеп заманса кейенеп сыйккан инем, бер йүннәзе иптәшнә: “Кара әле, қара, бынау әбей әз елбәзәк қыззар кеүек кендек күрнәтергә

сыгккан”, — ти. Мин ниндәй әбей булайым, ти? Теләһәгез бына хәзер шпагат янаң күрһәтә алам, ун сакрымға саңыла сыйып китә алам. Без бит Римма менән қыштың сатнама һынуында ла Стәрле йылғаында сумып сыйабыз. Римма дүсүм бик акылы кеше, ниндәйзәр сектага йөрөп Евангелие ейрәнә. Уны Батюшка бик тә оқшаткан, қабул да иткән әле. Батюшка бик яраткандарын ғына қабул итә икән: “Мин ниңә тейгәнмен икән, тимәк ниңә bog үзе тейзе”, — тип әйтә ти. Мин дә шунда барып карарға уйлап торам әле. Батюшка минең күрһә, оқшатыр миңән?

... Бер үйлаңаң, был романтик тормош та туйзырзы. Бер көн иремә барып:

— Атаһы, әллә оябыззы янынан корабызмы? — тигән инем, мокоттоң мокото инде:

— Калынын шулай, өйрәнелгән инде, әйзә, рәхәттә йәшә! — тине лә қуизы. Вәт йүннәз!

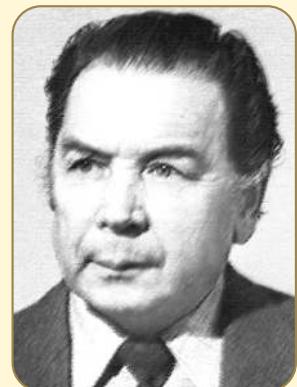
Әмир КОТЛОЗАМАНОВ.
Стәрләтамақ қалаһы.

— Ришуэт алырға мин йүләр түгел – урынбаңарыма биреге...

— Я не дурак, чтобы брать взятки – отдайте заместителю...

**Шәриф
БИККОЛдоң
тыңызына – 85 йыл**

(1924 – 1995)

“Бизнесмен әфәнде” мин...

Элекке кеңә бурының
“әлхәмдүлиләһү” е

Алтын да замандар килде –
“әш” майланғандай бара.
Кем инем – кем булдым?
Бына
шул хакта уйлап қара!

Тынысмын:
аяқ астында
полный каты ер тоям:
күтәрзеләр, шәкәр –
хәзәр
высшай ка-те-го-ри-ям!

Калымдар башка,
төп кесеп
иттә лә һаман дауам:
инде
кеңеләрзән түгел,
хауанан... байлық һауам!

Аппетит та алышынды –
агын-туғын айырам:
унар һумлап сәлдермәйем,
мил-ли-он-лап кайырам!

Йортом – батша һарайылай,
ашаған-эскән – о’кей!
Кейем тиһән,
проблема юқ:
теләгәндә ал да, кей!

“Волга” кеүек шакы-шоқо
тамам түйзирзы, шайтан...
Көймәйем –
тиззән
Париждан
“Мер-се-дес” алып қайтам!

Мен шәкәр,
беззе күтәргэн
Ельцинға “Әлхәм” тимен...
...Хәзәр “кеңә буры” түгел,
“Бизнесмен әфәнде” мин!

Ю. РЕФКЕТОВ

– Бында беззен ата-бабаларыбыз ерләнгән.
– Здесь покоятся наши предки.

А. ӘНҮӘРОВ

Тәңкитләйзәр...

I

Ел-ямғыр теймәслек аулак мейештә шыш-быш килеп, серләшә бер тәркөм; ялт-йолт карана яқ-яғына һәр кем, үзенән тәшкән қуләгәнән әркөп...

– Был ниндәй тамаша? – тип торорһон, шак қатып. –

Нинә улар йыйылған был ышыкка?

Бында эш шунда: олпат бер языусының яны әсәрен күтәрәләр штыкка.

– Сюжеты, мин әйтәм,

баштан-аяқ яналма...

– Формаһын қарағыз –

тауыктар көлерлек...

– Финалы хакында ысынлап уйлаңаң, бақсан ерендә йөрәгөң ярылып үлерлек.

– Теленә аз ғына иғтибар итегез:

шул да тел буламы – ташка үлсәйем...

– Йыйып әйткәндә,

был әсәр торғаны

үнмаған кәбеңтә күсәне...

II

Ошо ук әсәргә

ошо ук иптәштәр

ултырышта баһа бирәләр:

– Эсәр туралында

иң беренсе һүз

идеяға барып терәлә.

Ә бында –

ғәжәп оригинал идея –

тиңдәшхәз акылдың емеше;

һиңелә унда замана һұлышы,

бөгөнгөнөң йөрәк тибеше.

– Йөкмәткеһе, формаһы –

игеҙектәрме ни!

Башкаса әйткәндә, бер бөтөн...

– Тел яғынан килгәндә,

әйтмәй һис ярамай

хәкікәттең дә иң дәреңен:

теле – шыма,

тасуирлауга бик бай...

Уқыусылар, һис шиккәз, рәхмәт әйтерзәр.

Тик шуныбы бар –

һирәгерәк қуылғандар

йәйәләр һәм... нәктәле өтөрзәр...

Олпат языусы

ултыра йәйелә биреп,

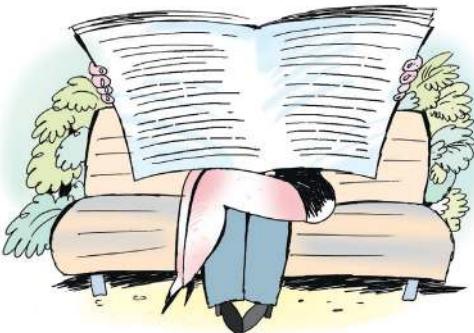
йәзө яктырғандан-яктыра.

“Ысынлап та әсәрем

бик шәп, ахыры”, – тип

үйлай ул, үзе лә аптырап.

А. ӘҢҮӘРОВ

Сүс бау менән корос сым

Мәсәл

Ире түпнанан үтер-үтмәстән һөйөнсөләргә ашикты:

– Қәләш, қара әле, кер киптерең өсөн бына ниндәй яшии әйбер алып қайттым. Ҳәзәр көрзәренде сүс бауға элем хитланмаңын.

Іссынлат та, корос сымдан әшләнгән қулагылама бик үәтеш ине. Ҳатта өйзән дә сызып тормайынса, ишкете генә асып, махсус төймәләр ярзамында уны йә түбән төшөрөргә, әй қүтәрергә мәмкин.

Бөтәһе лә үңайы сыйкан һайын уны мактап бөтә алманы.

– Қара әле, нишиләп қүптән алмағанбыз. Бынау сүс бау менән әтләнгәнбез икән.

Иыш қына барының ҳуплауын ишеткән кер киптергес үзенең қәпәренә башлағанын һизмәй зә қалды. Шулай булмайса тағы! Ул маттур, ялтырап тора, ихатала бөтәненән юғарыла тора. Тик бына сүс баузың әле һаман эленеп тороуына үнүң асыуы килде. Тирәйңиде һәмнәзләп тора шунда.

Шулай көн артынан көн үтте. Йәмле йәйзә сыйак көз алыштырзы. Үнан һалқын қыш етте. Эмма көззән үк тартынды сымдарзы аз ғына булға ла бушатырға оноттолар. Бер көндә күп итеп кер элделәр. Төңгөлөкә ыжызғыр ел қүтәрелеп, нық қына һынтытып ебәрзә.

Тәүәз зың-зың ыңғырашкан сымдар қалтырана башланы һәм кинәт көслө ел күпкан ыңғайға ниндәйзәр тауыш ишетелде. Корос сымдан ике киңәк сым ғына тороп қалғайны. Ә көрзәр тырым-тырагай теләһә қайза һибеледе.

Иртән хужабикә бысранған көрзәрен ыйыып алды ла, кабаттан ыйыып, сүс бауға элем сыйкты. Ә ире ике киңәк сымды ысындырып алды ла һарайзаңы мәйөшкә ырғытты.

Сүс бау менән корос сым кеңек хәлдәр кешеләр араһында ла ыйыш осрап тора.

Тәнір ЛАТИПОВ.
Өфө қалаһы.

Накалық мәхәббәт

Хикейе

Ауылдан сығып киткөнемә биш былтыр булды.

Атқаң – йөрөгән, нұқыр күргөн сағын нағына, тиңәр. Дөрең икән. Озон атса артынан қыуып, тәзелөштән-тәзелөшке күсеп йөрөү ялқытты. Тыуған як торған һайын үзенә нызырак тартты. Тартмастырының! Һай, миңең ауылым! Ул урманы, ул қырзары, селтереп аткан шишмәненең һуыға барған қырзары!..

Қыз тигендән, биш йыл элек мине Гөүһәриә һылыуқай, көрпектәрен сылатып, озатып қалғаны.

– Күй өле, ютка балауыз һынып, көмештәй йәштәренде әрәм итмә! – тип ызуаткайным ул сағында. – Қен дә хат язып торорғон, әнен. Ә йәренә иномаркала елдереп қайтып та етермен!..

Вәғәзә биреүзәре генә анһат ул. Үсынында иң көн һайын түгел, азнаға бер мәртәбә лә хат язып булманы Гөүһәриәмә. Йыл үткәс тә, иномаркаға ултырып қайта алманым. Ни әсөн тиңәң, машиналық атса йайыу рәхәт эш түгел икән. Бигерәк тә кризис-мризис заманында.

Шулай әз мин ебеп қалмамын. Егет егетлеген итә, ти. Машинаңыз барыбер ауылға аяқ бағсаным.

Көн артынан – қен, йыл арты-

нан йыл үтте. Төшөмлө урын эзләп йөрәй-йөрөй, Гөүһәриәнен доңъяла барлығы ла онотдо.

Улай тигес тә, ют, мин уны бәтәнләйгә хәтерзән, йәғни йөрәктән сығарып ташламаным. Дөреңен әйткәндә, бығаса бүйзәк булып йөрөуемден дә сәбәбе шунда. Құз яуын алырлық иномаркала ғына Гөүһәриәләрә килеп, уның тулын норарға ине исәбем.

Машина алғас та, юлға әзерләнә башланым. Өр-яңы модалы бейек үксөле туфли алып ебәрзэм. Ательєла шакмаклы салбар тәктерзэм. Қара накалымды, машина төсөндә булғын тип, һарыға буюттым. Қықтаңы, шик-модерн! Гөүһәриә күрһө, һүштан язып ауасак.

Бына, ниһайәт, ул тұлқынландырығыс минуттар әз етте. Мин, машинамдың һомшак креслоында бәүелә-бәүелә, Гөүһәриәләрәң қапқаһына яқынлаштым. Ирәйеп, рулде

йомшак қына totop киләм. Қа-пыл машина дерелдәп түйзы. Нимәгәлер манлайзы бәреп алдыым. Тәгәрмәстәр тайып кандауға төшөп китте. Алға ла, артқа да тарттырып қарыйым. Тик алдырып булмай, тәгәрмәстәр батқандан-батағына бара.

Шул сак ейзәренән бәләкәй малай етәкләп Гөүһәриә килеп сыйкты. Урынымдан нисек һиндереп торғанымды ла һиңмәй калдыым.

– Гөүһәриә!

Мине күргес, малай, Гөүһәриәнен қулынан ыскынып, қаса башланы. Гөүһәриә уны totop алып, ызуатыраға көреште.

– Күртма, был бабай бала-ларға теймәй!

– Гөүһәриә! – тинем, тұлқынланыуымды баға алмайынса. – Был мин.

– Яқын килмә!

– Илаһым, танымай инде өл-лә...

Ул минә бер ауытқ ғәжәплә-неп қарап торゾ ла:

А. ЭНҮӘРОВ

М. ЛАРИЧЕВ

— Фәфү итегең, бабай кеше, — тине, — мин һөззө белмәйем.

— Мин ниндәй бабай булайым, Гәүһәриә һәйәклем!..

Уны қосақлап алайым тип үрелгәйнem, машина тыскыртқан тауышка тертләп киттәм. Боролоп қараһам, КамАЗ кабинаһынан Гулливерзай ир тәшеп килә.

— Ни булды? — тине ул, усалына қарап.

— Бынау мөхәббәтөз һаталтай минә бәйләнө! — тине Гәүһәриә, тегенең қосағына һыйынyp.

“Гулливер” күлдәрүн ыуа-ыуа минә табан атланы. Тәз бузындарым қалтырап китте.

— М-м-мин бер кемгә лә бәйләнмәйем, — тинем, Гәүһәриәнен ирене ялбарыулы қарап. — Машинамды тиңерек тартып сыйарыбыз, зинһар... Ашығам!

Р. Шәйхлисламов

Сәйер сауза серзәре

Сәлим Мансуров өр-яңы машина натып алыу ниәтә менән баш җаланың Октябрь районында урынлашкан «Калина-Авто» тигән йәэмгиәткә килде. Құпте күреп, шымарып бөткән сауза хәзмәт-кәрзәре уны қосақлап тиңендәй каршы алды. Берененән беребе заттырак автомобилдер араһында йөрөй торғас, ул «Ниссан Альмера Классик» тигәне янында тұктады.

— Шәп машина, бер ниндәй қайғы-хәсрәттөз теттерәсак-хен генә, — тине натыусы егет.

— Ярай, ошоноһон алам.

— Иңән-hay йөрөргә язһын!

Ысынлап та, ҳарап шәп бұлып сыға яңы дүсі. Қарәклө урынға осоп тиғәндай баралың да етәнең. Уны күреп қалыу менән барыны ла ах итә, ух итә. Бығаса танымаган әзәмдәр әллә қайзан килем сәләм бирә, күлүн hyza. Ялтап торған машинала выжклатып берәйненең йортодына барып тұктатуы үзе ни тора!

Фәйел бензинде түгел

Әммә Сәлимден қыуанысы озакқа барманы. Иртәрәк шатланған икән. Теүәл ун ай үтеүгә, яны дүсі кейінгіләнә башламаңыны! Утыз өс Ыыл буйы тимер атты кейләп-сөйләп тәжкиби туплаған Сәлимгә уның сәбәбен асықлау ике тин бер акса — двигатель шыңшыл. «Юк, байлай бармай, нүң булмаң элек кире алып барып күрһәтергә кәрәк».

— Машинаның двигателе менән не то. Бәлки, минен ылы гаражғағына барып қарарығыз.

Сәлимдең үтенесен ишетүгे һин дә мин Ыылмайып торған натыусыларзың төсө үззәрә. Элә тиқсәре яғы менән торғандар инде. Бынағәкәп, әзәм балаһы шул тиклем тиң үзгәрә алыр икән.

— Шулаймы ни? — тип ғәжәпләнгән була үззәре. — Унан йөззәренә важный киәфәт сыйарып: — Һис кенә лә вакытыбыз юқ, — тиңәр.

Гарантия вакыты бөткәнсе

автомобилде ремонтлау хәстәре үззәренең иңдә булаганы ике ятып бер иңтәренә инһәсе.

Сәлимгә, иномарканың предприятиенең автосервисына алып барырга тұра киля. Бында машинаны рәхәтләнеп сокойзар, қутаралар. Ә был турала хужаның үзенә хәбәр итергә оноталар. Теүәл бер айдан уға юристан яуап хаты килем төшә. Бактиңән, машинаны сифатыңыз бензин харап иткән икән, ә натыусыларзың бер ғәйебе лә юқ, имеш.

Кулланыусыларзың хокуктарын яклау һәм кеше именлеге өлкәнендә құзәтөу бүйінса федераль хәзмәттәң Башкортостан Республиканы буйынса идаралығы тикшереүсөләре лә етди халық икән.

— Бында ғәйел бензинде түгел, ә предприятие хәзмәт-кәрзәренең намысында, — тине улар қәтги рәүештә.

В. ИСХАКОВ.

Милли батырыбыз Салауат ЮЛАЕВТЫң тыууына – 255 йыл

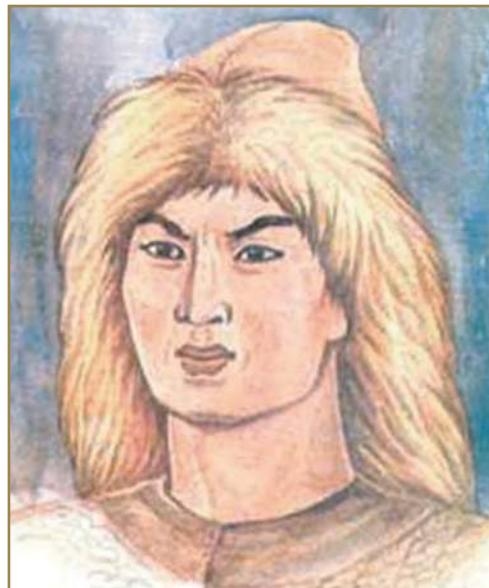
Көрәшсе, шағир

Xалкыбызың легендар геройы, шағир-импревизатор Салауат Юлаев 1754 йылда Ырымбур губернасы Өфө провинцияны Шайтан-Көзөй волосы Текэй ауылында (хәзерге Салауат районы) тууган. Уның атаны старшина Юлай Азналин заманының алдыңғы карашлы кешеңе булған – Рәсәй мәнфәгәттәрен яклап, бер нисе тапкыр сит ил походтарында катнашкан. Легенда-рийүйэттәр һөйләүенсә, батырзың әсәһе лә сәсән телле, укымышлы кеше булған. Салауатты укырга-язырга тәү башлап үзе өйрәткән, ә нұңырак, улын яуга озаткан сактарза, икәү үз-ара Ыыр әйтешеп хушлашқандар.

1773 йылдың сентябрендә Емельян Пугачёв етәкселегендәге Крәстиндәр нұғышы ба-шланғас, Салауат уның халықка ирек һәм рухи азатлық даулаган хәрәкәт икәнен бик тиң анлат ала. Пугачёвка құшылып, қыңқа вакыт әсендә ихтилалдың ин күренекле юлбашсыларының беренесе әүрөрә, унда Юлай Азналин да актив “катнаша”.

Салауат Юлаев үзе яулап алған тәлғеләрзә қазақ тәртиптәре урынлаشتыра. Йәғни, тәрәйенәләп “куйылған атаман һәм есаул халық теләгәнсә идара итә. Халық та үз сира-тында уларзың әмерен қар-шылықтың үтәргә тейеш була. Ихтилал еңгән хәлдә, пугачёв-сылар бөтә Рәсәйзә ошондай демократик тәртиптүрүштүрүзү күз үчүнде тоткан. Салауат Юлаев, төрлө милләттән булған күп наңдағы ғәскәрзәр менен оста етәкселек итә. “Күңелебеззә үсаллық юк... Бе兹гә бер-беребез менен бәхәсләшеп, бер-беребеззә бөл-дөрөшеп торорга мөмкин ту-

гелдер,” – тип яза ул. Катау заводы эшшеләренә. Салауат отрядтарга командир-зарзы һәр халыктың үззәренең араһынан күйүзүү дерең на-наған. 1775 йылдың 5 майында Өфө провинция канцелярияның биргән яу-бында ул: “Елдәк ка-загы Семён Шемя-тотвы, ундағы ка-зактарзың норауы буйынса уларга ата-ман итеп... бүтән халықтар казактарзы йәбернетмәһен өсөн билдәләнәм,” – тип күрһәтә. Сирмеш (мары) Изібай Енбаевты ла “ул тик сир-мештәр өстөнән ге-нә командир булын, бүтән халықтар уны йәбернетә ал-маһын өсөн” полковник итеп куя. Дәһшәтле нұғыштар бар-ған вакытта Салауат ябай халықты, ниндәй милләттән булыуына қарамастан, бутал-сыктар вакытында курсалап алып қалыу яғын қарай. Уның яузашы Собханғол Картиков шулай тип хәтерләй: “Көнгөр қалаһына яқынлашқас, полковник Салауаттан бөтәbezгә лә бойорок булды: кала яулап алышып, унда ингән хәлдә, бер кемде лә язала маңақ!” Ошо ук қаланы қамап торған сакта уның хакимдарына ебәрелгән өндәмәлә Салауат былай тип яза: “Калаларзы алған сакта халықка... бер ниндәй әз йәбер-неть, түзүшүрү, рәйнитеу, нальым алыу һәм ғәйепнөзгө кан койоу эшләмәнек... рус-тар за, бүтән дин кешеләре лә тигезлеккә килтерелде. Үзегез-зе һәм ғәйепнөз кара халықты ғәйеп итмәтез,” – тип яза.

1774 йылдың сентябрендә Пугачёв тотолғас, ихтилал һүрелеүгә табан китә. Шуга қарамастан, Салауат Юлаев Башкортостан ерендә батша хөкүмәте яклы көстәр менен аяуныз алыша. Ләкин был вакытта инде Башкортостанда регуляр армияның үзүр теркөмдәре туплана, улар Салауат отрядтарын юқ итес өсөн бөтә тырышылығын нала. 29 октябрьзә батша армияны генерал-майоры П.С. Потёмкин башкорт батырына хат менен мөрәжәт итә: “Нинә һуңғы тапкыр ошо өгөттө янарга булдым, тәүбә ит, гәйе-бенде таны һәм буйноу ме-нән киля... Нине ышандырам, шунда ук ғәфү ителернен. Эгәр был өгөттө лә яупның қалдырына, ул сакта инде бер ниндәй әз аяу көтмә!” Ләкин Салауат уны барыбер яупның қалдыра. 1774 йылдың 25 ноябрендә ул ни бары 4 кенә юлдашы менен тороп қала, уга каршы тотош бер от-

ЖАҢАЛЫҚТАР

ряд ебәрелә. Салауат иректәге гүмеренең иң нүңғы минутына тиклем дошмандарына корал менән каршылық күрһәтә. Ошо вакытта Юлай Азналин да қулға алына.

Аталау-уллы пугачевсыларзың “ғәйебен” астылау максатындағы тиқшеренеу йыл буйына тиерлек нұзыла. Үларга хөкөм 1775 йылдың 15 июлендә сыгарыла. Был хөкөм каары буйынса, Салауат менән Юлайзың танаузырын қыркып алалар, манлайзырына һәм яңактарына қызырылған тимер менән “З”, “Б”, “И” тиғән тамгалар (“злодей”, “бунтовщик”, “изменник” нұззәренең баш хәрефтерен) бағалар, ике-һен дә 175-әр тапкыр камсы менән һүктырып, Рогервик крепосына (хәзер – Эстонияның Палдиски қалаһы) мәңгелек каторгага озатадар.

Салауат Юлаев каторгала 1800 йылдың 26 сентябрендә үлә. 1989 йылдың 16 июнендә Палдиски қалаһында башкорт халқының легендар геройына һәйкәл қуылды. Үнда шулай ук Салауат Юлаев исемен йөрөткән урам бар.

Герой-шагир үзенен поэтик әсәрзәрен яттан сыгарып та һөйләгән, қағызға язып та ижад иткән. Шуга күрә уның шиғырдары халық араһында телдән дә, язма рәүештә лә тараған. 1917 йылға тиклем Салауаттың әсәрзәре 4 тапкыр – 1880, 1893, 1894, 1914 йылдарза урыс телендә бағылып сыйга. Хәзәрге вакытта уның шиғырдары иле-без халықтары телдәренә тәржемә ителде, сит илдәрзә лә донъя күрзе.

Архивтарза Салауат Юлаевтың құлтамғаны қуылған документтар за нақлана. Улар күп түгел – ике тиңтәгә лә тулмай. Ләкин был қағыззар – Салауат язған хаттар, бойороктар, өгөтнамәләр, указдар, күрһәтмәләр – йөкмәткөне менән уның шигриятиң бик ауаздаш көрәшсе һәм шағирың үй-караштарын тулырақ күз алдына бағытырырга ярзам итә.

Мирас ИЗЕЛБАЕВ.

Р. ШӘЙХЛИСЛАМОВ

– Қупер ремонтлауға тиғән ақсаға вертолёт ялап, бында ебәрегез!

– На деньги для ремонта моста арендуйте вертолёт и пришлите сюда!

◆ Дауахана мәзәктәре ЯҢЫЛЫШ

Вәсиләгә иртәгә ашказаңын тиқшерер өсөн ФГС үтергә, кистән үк ашамаңқа күштылар. Әммә, үс иткәндәй, түгандары берене артынан берене килем кенә торзо. Кемелер – аш, икенсіне – билмән, өсөнсөнө – бильдәу бешереп алғандар за һынымаң борон ашаңға өгөттәләйзәр. Вәсиләнен ашаңыны килем лә бит, ярамай, түзәргә кәрәк. Һыныңғас тәмә бөтә, бында Ыылытып булмай, шуга ла үл азықтарзы палаталағы ауырыузызарға таратып бирзә. Бигерәк тә әрәгәнәндеге Ғәлимә апай мактайдың яратып ашаны. Үл, Вәсиләнен ирештергән кеңек:

– Бынау мантыйзары бигерәк тәмле булды, килендәшен қайылай оста бешергән, – тип, ауыз һыңзарын коротто. Уның янына ла түгандары күп Ыылылды, қозғалысы қыстыбыайына тиклем бешереп күлтергән.

– Қозағый, катықлан қына ашап ебәр, – тип қыстани. Ғәлимә апай уны ла йомдороп қуызы. Вәсилә генә тик ултырзы.

– Эж, қасан иртәгә етер икән, мин дә тәмле итеп ашар инем, – тип хыялланды.

Инде кис етегүә шәфкәт туташы палатаға инде ла:

– Вәсилә апай, иртәгә ФГС-ка һеңгә түгел, Ғәлимә апайға икән. Мин яңылыш карағанмын, ғәфү итегез, – тине лә унан Ғәлимә апайға бер нәмә лә ашамаңқа күшты.

Ул сыйып киткәс, палаталағы ауырыузызар қымәкләшеп көлөп ебәрзә. Сөнки улар ашаңанда Вәсиләнен сак-сак түзеп ултырғанын күргәндәр ине, күлтергән тәмле азықтар за бөттө, ә иң күп ашаңаны Ғәлимә апай булды бит.

Рәйлә НӘЗЕРГОЛОВА.
Стәрлетамак қалаһы.

С. КИЯШКО

Яңы ғайлә

Аңламаһа бер-беренән
Ир менән катын,
Был сағында йәшәүзәре
Үтә лә қыйын.

Аңлашылар тик қараштан –
Бер һүзір, өнім,
Ул вакытта тормоштары
Бик тә күңелнеді.

Нисек тәшөнәһең инде
Катындарзың, ирзәрзен,
һәр ғайләлә тик үзенсә
Тыуып торған серзәрен.

Әнә шуга аңлашмай За,
Һөйләшмей әз тормайык:
Көн талашың, тән қауышып,
Яңы ғайлә корайык!

Кем ахмак?

Катын:

– Алйотлокка, ахмаклығқа
Әгәр ярыш үткәрһәләр,
Кәмендә икенсе урын
Алыр инен иллә-мәгәр!

Ир:

– Нинә түгел беренсене?
Кәмнәтәһең, атак-атак!!..

Катын:

– Ярыш ойошторған хужа
Бирер!!.. Үзе була тороп ахмак!

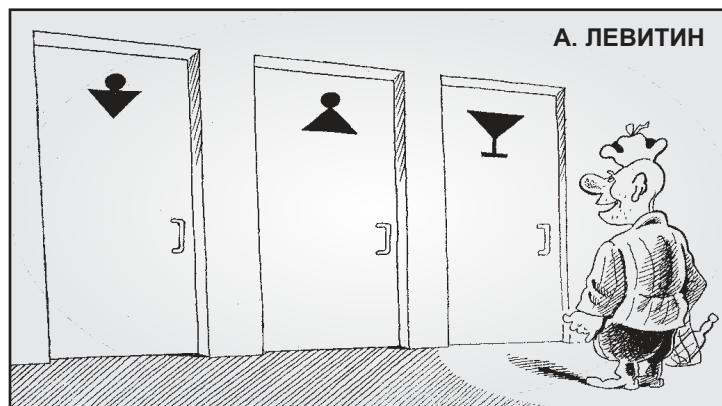
География

Географиянан үкыткан
Үкытыусы Сәбилиә
Әйтте малай әсәһенә:
– Улың фәндө хөрт белә!

Әсә һорай: – Ниндәй фәндө?

– Шәп фән – географияны!
Кайза ер-нұу, ил, Ыылғалар –
Өйрәтә бар донъяны!

– Бысағым ақрәкме ул,
Баш катырып белергә.
Беззен алған тин аксаға
Уға қайза йөрөргә?!

А. ЛЕВИТИН

С. КАШАПОВА

Өйләнгәс шәп бисәгә

– Дамир дүсқай, һин һаман да Яңғызынымы?.. Қырктаңынымы?..

Әлеккесә, бәлеш һалып, Тұмасын да қырқаңынымы?

– Өйләндем бит! Бигерәк уңған Бұлып сыйты миңең бисә...
Ә калғаны – аш-һыу эше
Миңең естә – әүелгесә...

Егәрле қатын

Иртүк Нәғим эшкә саба,
Хеziмәт уның шундай инде.
Қатын түкый: – Дәртле әшлә,
Тик сыйғарма бер тиренде!
– Бәй, – ти ире, – ныңк әшләгес,
Тәндән тирзәр сыйыр инде.
– Әйттөм-бөттө: тир сыймаһын,
Мин бит ыууам құлдәгенде!

Күршеләр хәсрәте

– Бөтә аксамды алды ла
Қатын һыпырты әле...

– Был – ерунда! – тип
көрһөнде

Күршөне Минңегәле.
Һөмізлектә һинең қатын,
Юқ, минекенә етмәй.
Тунға йәз мең акса биреп
Қыуамын... Нахал!.. Китмәй!..

Ақса көтә

(Бер егет зары)

“Иртәнән, төшөн, кистәрен
Тамагыма аш бармай.

Тәндәрзе лә үткәрәмен
Құз йоммай, азық қапмай:

Уны үйлап интегемен
Аслықтан – йоқо алмай...
Бығаса түзеп йәшнәм
Бер кемгә хәбәр һалмай,

Инде лә былай бармай:
Аслықтан үлнен, ти, микән,
Нинә қатын акса
һалмай?!.”

Филләләрзен дә филләхе –
Қатын-кыззар хәйләхе.

Ирең булһа үтә уяу,
Файзаңыз үл ирен буяу.

Язаланған ир

(Булған хәл)

Ауылда мал тотмай йәшәүзен қызығы юқ. Малы булғас, ашатырына ла кәрәк. Уныңын инде кем нисек булдыра, шулай хәстәрләй. Кемдәргәлер йөгө менән тейәп килтерәләр, кемдер йәй озонана үзенең “үф, Аллам!” (беззен яттарза қул арбаһын шулай атаязар) арбаһы менән ташый. Элеге шул, алыр урыны булһа...

Мәрфуга апай көзөн машинанан һирәк-һаяк тәшәп қалған сөгөлдөр ыйынызы һөнәр итте бер ылды. Қөн тұра күлгендө шул қойолған сөгөлдөрзө, юл буйында “вахта тороп”, бишәралтышар арба һөйрәп қайтара: артық эш һөйрәп бармаған Сәлиме, бағза һалып, урынлаштырып қына өлгөрһөн!

Бер көнде шулай Сәлим ағай құлына ғәзит totop, фәзәтенсө, диванды изә икән. Шул сак ишектөн Мәрфуғаһының сәрелдәк тауышы ишетелө:

– Сәлим! Сәлим, тим!!! Бынау сөгөлдөрзөрзө урынлаштыр әле, ә мин өзөрәк қаптылап алам да тағы йүгерем юл буйына – унда бөгөн ғұмерзә булмағанса күп қойолған сөгөлдөр!

Сәлим ағайға, “аҙбарың яңа!”, тиһәләр әз, қабалана торғандарән түгел. Был юлы сак күзғалып, газитен ситкә алып түйған да:

– Чистый язаланың шул сөгөлдерөн менән! – тип һуқрана-һуқрана қатыны уफаллага тәшәп һөйрәп алып қайткан байлыкты бағза һалырға сыйып киткән.

Рәуф ХӘКИМОВ.

Р. ЮНЫСОВ

М. ФАФАРОВ

Сибәғетуллин – олпат ир. Уның доңьяны, бар олпат ирзәрзекеләй, түңәрәк: вазифаһы тәшәмлө, йортобай, иномаркаһы қызыл, бисәне ақыллы, һәйәркәһе йәш... Эйе, бисә ниндәй генә сибәр һәм ақыллы булмаһын, бәгәнгә көндө көм уга ғына риза булып йәшәй. Доңя тоткаһынан башта күңел йыуаткысы ла кәрәк бит. Тик “күңел йыуаткысы”ның доңяла барлығы тураһында “доңя тоткаһы” белеп кенә қалмаһын. Белеп қалһа – бәлә!.. Ғына шул бәләгә тарый языла ла инде Сибәғетуллин.

Көндөз һәйәклө Сәйәмбикәһен ресторанға алып ингәнне. Ул-был була қалмаһын тип, зұр қаланың икенсе ситетдәре ресторанға барзылар. Ул-был була қалмаһын тип, қәзәрле Қәзриәһен дә киңәтеп қуиҙы. Имеш, эше мұйындан, сит ил делегацияһы, тәшкелеккә қайта алмай, тәнән дә бик һүнлап қайтыр, ахыры.

Ют, бер секунд әсендә барлық нақтық саралары селпәрәм килде лә қуиҙы. Ресторандан сығып қына Сәйәмбикәһене машина ишеген астакине, нишләптер қүзе қаршылағы кибет алдында уға шарзай

булып қарап торған йыуан бисә төштө. Аһ қәһәр тәшкөрө! Күршеләре Тайба көрткә бит! Әйбәтсе Тайба! Нимә кәрәк булған уға қаланың был ситетдә? Әйбәт йыялышы... Сибәғе-

ра. Ни эшләргө? Нисек бисәһе алдында һыузын қоро сығырға? Енәйәтсегә ни кәрәк? Алиби! Ул енәйәт урынында булмаған. Булһа ла, икенсе кеше менән булған. Йәғни лә мәсәлән, судь-

Закир ӘКБӘРОВ

АЛЖИБИ

Хикәйә

туллин, һәйәркәһе артынан машина ишеген ябырға ла онотоп, бер нисә секундка қатып қалды. Ә теге убырлы қарсылықта әлеге хәл ниндәй ләззәтле секундтар буласақ! Күрзә тек күрзә, белде тек белде инде! Қарсылық, құлынан тәшереп ебәргөн пакетын алырға ла онотоп, троллейбус тұкталышына йүгерз.

Сибәғетуллин дә, нинайәт, аңына кипеп, бейек машинаның бейек кабинаһына менеп ултырызы. Ұның ақыл-аңынан талғын музықа, йомшак түшәк, һәйәркә назы қайғыһы киткән ине инде. Ғына һинә “әш мұйындан, сит ил делегацияһы...” Бар, қатын-қызыға анлатып қа-

яның үзе менән. Тұкта! Идея бит бил!

– Қәзәрлем! – тине Сибәғетуллин, кесә телефонын үбеп алғандай итеп. – Қиңәткәс, төшке аш әзәрләп тормаған-һындыр инде. Зарар юқ. Һинә лә ял кәрәк бит. Теге делегация төштән һүн ғына килем. Құптән бергәләп рәхәтләнеп ресторанда ашаған юқ. Үн минуттан әзәр бол! “Шарман” тигәнен дә мактайзар...

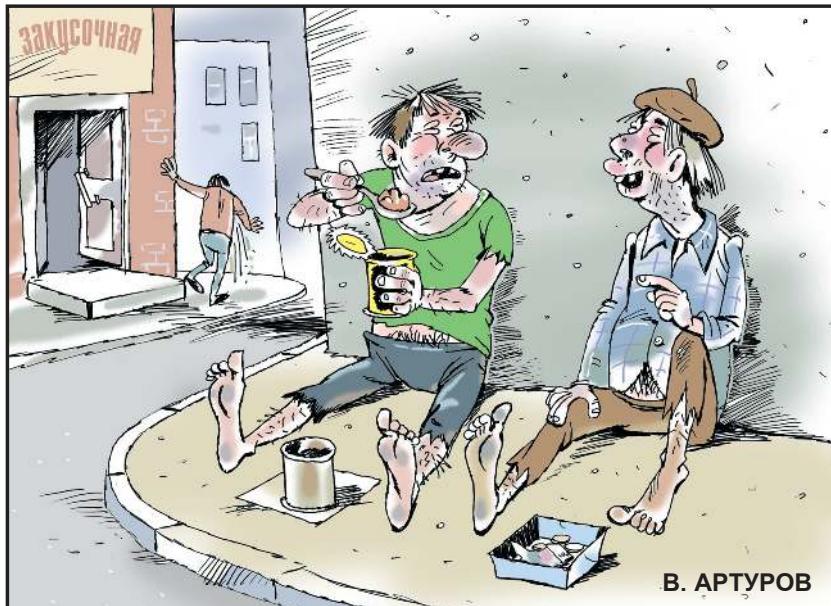
Қәзриәнен шатлығын телефон түкмәй-сәсмәй иғтибарлы ир колағына килтереп еткерзे:

– Ниндәй құлдәгемдә кейәйем һүн, атаһы?

– һүн, үткән азнала алған зәңгәрән кей.

Уқыусыбыз Сәйәмбикәнен бөгөн зәңгәр құлдәктә булыуын әйтмеһек тә аңлағандыр инде.

Ресторанда Сибәғетуллин, ул-был була қалмаһын тип, бая ултырган мәйөшәнән алысырақ урын һайланы, тук булһа ла, тырышып-тырышып, мактай-мактай ашаны. Қәзриәнен дә қыстарға онотманы, теле менән ызызы, қүнелен күрзә. Хатта сырқанда һәйәклө Сәйәмбикәнен алған букеттың яртыһын қәзәрле Қәзриәнене лә алып бирзә. Машина ишеген асты, қәзәрләп ултыртты. Теге убырлы һаман қарап тормаймы икән тип, қаршылағы

В. АРТУРОВ

- Ресторан ризығын яратмайым, шуга әйзән бешереп алып киләм.
- Не люблю ресторанную пищу, поэтому обед из дома приношу.

кибет яғына ла күз ташлап алды. Тормай һүң! Көрөк сараңы күрелгөн, эшे бөткөн.

Кисен Қәзриә янына, көндөлек тип әйтерлек ғөзөтөнсө, Тайба әбей керзе. Киәфәте ғөзәттегенән тантаналырақ, йөзө ғөзәттегенән серлерөр ине. Сибәғетуллиндың бисә-сәсә тыңлаг, бисә-сәсә һүзөнә қысылып ултыра торған ғөзәте юқ. Беген бигерөк тә... Икәүхен сәй өстәле артында қалдырып, ул булмәһенә қүтерелде, қапыл ғына ни әшләргө белмәй, қулына яңы китап алған булды ла әкрен генә тыңлай башланы.

— Азғын! — тине Тайба кортка қаты тауыш менән. — Немедленно ауызлыкпамаңаң, эшен ҳөрт. Үз күzzөрем менән күрзөм. Ресторандан алып сыйып, һылап-һылап, машинаһына ултыртты.

Қәзриә яңғыратып көлөп өбөр-зе:

— Кит әле! Ресторанданмы? һылап-һылапмы?

Тайба телһөз қалды, озак қына өндәшмәй торжо.

— Нинә хихылдайың, ә? Ирең үшә бисәгә сыйып китер тип күрт-майыңмы ний? Заңриев көүек...

— Тимәк, беген көндөз, “Шарман” ресторанды?

“Шарман”мы, “Шалман”мы — һин кайзаң беләһен, уны? Әллә үзен дә күзәтеп торzonмо?

— Күзәтеп торманым, Тайба апай. Сөнки мин үзәм инем...

Карсық телһөз қалды. Қәзриәтә һөзөп қарап торжо ла:

— һин инең? Булма! — тине. — Ирзәр үз бисәләрен улай һылап-һыламай ул. Тукта! Ә ниндәй күлдәк кейгәйнен?

— Зәңгәрен инде. Уткән азнала алғанын...

— Қулымда роза букеты бар ине, тип тә алдарың әле.

— Эйе бар ине.

Тайба карсыктың һүзө бөттө, йөзө тара кейзә. Быныбын инде Сибәғетуллин күз алдына килтерзә. Кортка һыуынган сәйен дә эсеп тормай, хушлашмай за сыйыу яғына атланы.

Накта торғандай үрә каткан Сибәғетуллин иркен итеп тын алды ла йомшак креслоһына килеп ултырзы, “шап” итеп маңлайына һүйүп алды. Иллә баш та һүң үзен-дә! Юкта ғына “Башлы Борһан”, тип йөрөтмәйзәр бит әле уны.

*Арзаклы ғалим, Салауат Юлаев һәм
Халықтар дүсlyзы ордендары кавалеры
Әнүәр ӘСФӘНДИӘРОВка - 75 йәш*

Котлау-грамма

Тарих төптәренә төшөү
Бер ни тормай был иргә –
Уткәндәрзе бәгендәләй
Ал-асык һәйләп бирә.

Башкорттоң башкорт икәнен
Белмәгәндәр белнәндәр,
Шәжәрә байрамдарына
Йыйылышып килнәндәр.

Әнүәр агайыбызыға
Озон ғұмер теләйек,
Тыуған көнөн байрам итеп
Үйнайык та көләйек!

— Э бит ябай һыра күбегенән генә башлағайны...
— А ведь начинал с обычной пивной пены...

Ә фенән йырақ булмаган Зубов ауылынан ер алып, «kart көндәрендә теттереп йәшәргә булды Ишғеле. Ишбикеңе лә ғүмере қыланмағаны, яз ете башлаға, бакса ала-йық та, бакса алайық, бер һинә генә қарап ултрызуңан ялктым, тип тенкәне корота. Әйзә, баксаһы ла, көзге байлыкта баш қалаға йөрөп на туы итер аксаһы ла бұлыр, тигән изге ниеттәр тағы ла дәртләндереп ебәрзе Ишғеле картты. Бына шунан китерзәр былар байы-ы-ып... Әйткәндәй, Зубовта байзарғына үәшай, тиәр бит...

Күшфөлө қозажаңын беріп әш башлар алдынан: «Ете кат үлсә, бер кат қиң», – тип әйтеге яратканың исенә төшөрөп, башта ул ауылға «разведкаға» барып қайтыраға булды. Халықтың үәшәү-көнкүрешен, хәл-әхүәлен белешеп, тын алыштарын тойомлау зиян итмәс. Ни тиһән дә, үәшәү ерен алыштырыу магазиндан құлдәк һатып алыу түгел шул.

– Үәт, хөрриәт! Бына қайза ул ысын тормош. Һаяхы саф, өрзәре иркен, – тип қыуана-қууана үзектәрдөн бүйләнген картты, – Амбулатория пункты, почтаһы, балалар баксаһы, мәктәбे – бөтөнде лә бер урында, үзекте икен. Һай, байзар өсөн шәймәни, үзектән сittәрәк булнаң да, көрән ерге имәнгәләп тә килеп етәһен инде! – тип уй зарын қысырып әйткәнен үиәмей әз калды Ишғеле.

Шул сақ үтеп барған берәү, картка мыңыллы қараш ташлап:

– Дәрең әйтәһен, корзаш, имәнгәләп килеп етергө тұра килә. Күрмәйненме ни, ямырзан үнү кешеләр, тәүтормош

Көнкүрәтмәс көнкүрещ

мәлендәге кеүек, бысрәк һәйрәтеп йөрөй һаман, – тип үзенең аяқтарын күрһэтте.

– Асфальт юлды бысраташ тор-

батып ултрыаңын. Балаларзы баксага илтер өсөн ошолай муйынга етеп торған резина итектәр кейінен дә, бетә доңъяны елкә тейәрәзәй бұлып, койо

Байзар за илаи...

маһаң тағы, кит! Қайзан килеп сыйтың һин?

– Мин ошо ауыл кешеңе, тип үзектә үәшәмейем.

– Аңламаным...

– Әйзә үнү менен, – тип теге таныш булмаған кеше Ишғелене һәйрәткәп тигендәй, ауылдың икенесе осона алып китте.

Рәсай, Ялан урамдарына килеп еткес, ис китерлек күренеш асыла: ике, ес катлы меңабет йорттар тәзелеп киткән. Шуларға һоқланып, Ишғеле һаман эштең үиәмеген аңламай, барғанында аяқтарының үеүшләүен һилемене. Бәй, батқаң кисеп килеләр икән былар...

– Юл юл. Язлы-көзле ошо тәтәй кеүек йорттарбызызга бикләнеп кенә ултрырыға тұра киле.

– Бындаң йорттарда ғүмер буйы ла бикләнеп ултрырыға риза. Тапқаның қайғы, – тип карт һаман бысраташ кисеп, күккә қарап килемен белде.

– Сирләп, «тиз ярзам» сатырған, улары килеп етә алмай. Үз машинаң менен өлдереп сыйып китәйем тиһән,

кисеп үәрәргө тұра киле. Қатындарыбыз әз шаша шулай дағалы шат-шок итектәрен резина көлүш, итектәргө алыштырызы. Әзәм ышанмаң, шулай әз көлеуселер табыла.

– Бында байзар үәшәй, тиәр әз үнү... Үз машинаң жәлке булна, такси сакырт.

– Бер нәмә лә жәлке түгел, был юлдызлықта такси түгел, бульдозер за батып қала. Асфальт түгел, исманам, ябай қырынташ та түшәлмәгән бит, күрмәйненме ни?!

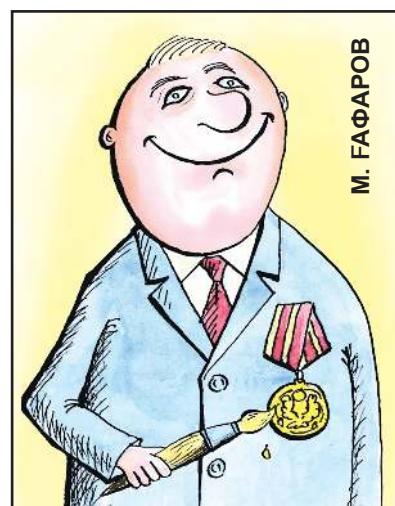
– Қүрәм, қүрәм. Ишбикәмде бындаң батқакқа үәшәрге алып килһәм, бер көндә башымды ашап бөтөрәсек. Юқ, лұтыс қалалағы фатирымда ына үәшәп торайым. Мине, ней, корзаш, үзеккә кире сыйарып түй еле, нықтайдың киле, тамак та асты...

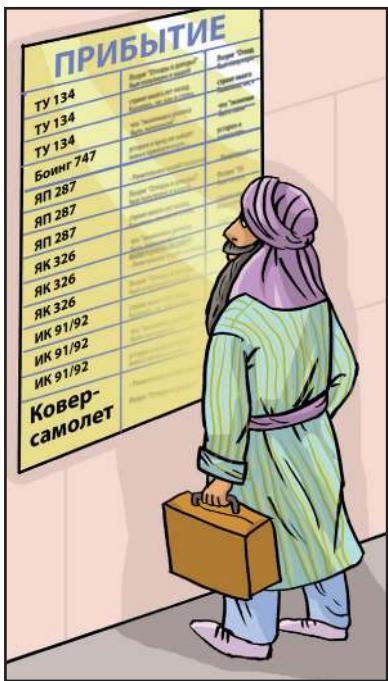
Теге кеше бер нәмә лә өндәшмәй, үзе генә белгән юл менен алға атлаңы. Ә көйефө қырылған Ишғеле карт, һоқланғыс тәтәй йорттарға қарап, юлы-ние булмаган урам уртаһында батқакта тороп қалды.

Р. МОРТАЗИНА.
Өфө районы.

В. АРТУРОВ

С. КАШАПОВА

◆ “Нәззә нисек, бәззә шулай...”
● һәнәк
бәйгәне

ХЫЯЛДАҒЫ ЮЛ

Һәнәк түгән, һин хыяллың кешеләргә нисек карайның? Шикләнеберәктер. Эмма бәзгә улай қарааш ташларга аиышымайырак тор але, сонки бәззәң шундай бұлдыуыбызыңға замана үзе ғәйепле. Нисек тиңеңме? Әйзә, бәззәң менән хыялланып кара улайна: бынан егерме-ұтыз ылдар самаһы элек бәз коммунизмда йәшәгәнбез. Бер кемдән дә бер наимә лә таптырманың, Ҳозайзың биргәненә шөкөр қылып йәшәнек. Йөрөр юлдарбызың тақыр булмаһа ла, хужаларзың қиласқатта ошо юлдарбызызың тақырга әйләнәсәге хакындағы вәгәзәләренә ышандык. Шул юлдардан үз машиналарбызыза елдереп үйрөйәсәкбез, тип хыялландык.

Вакыт үтә торзо, заманалар үзгәрзе, хужалар үза, шөкөр, алышынып қына тора. Құттан бәз үз машиналы булдык. Ләкин юлдар ғына шул килем – сокор-сақыр, бер үә бәззәң хыялдарзың асфальт юқ. Ә вәгәзә бар, шул күнделде ышута. Ҳәзәр ейәндәр тақыр юлдан елдерербез, тип хыяллана. Бәз, доросон әйткәндә, хатта шул асфальтың ниндәй, нисегерәк бұлдыуын да белмәйбез. Эммә ләкин хыялланабыз.

Заман алға бара бит, бәзгә ин յакишиң һалыныр, тип, тамам хыяллыңға әйләнеп бөттөк инде.

Баймақ районының Йәнейегет ауылы халқы исеменән
Р. ХӘСӘНОВА.

Нұрзырыу

Мин элек торбалар буйлап һыуғына аға, тип үйлай торғайным. Ҳәзәр был қарашим 180 градуска үзгәрзе.

Бәз Сазонов урамындағы 12-се йортта өс үйліл самаһы йәшәйбез. Бер көндө һыу үткөргестәрзе алмаштырабыз тип, кеңәләре бәззән бишәр мен һүм акса һурып алып киттелер. Унан һүң апаруқ вакыт үтіх лә, торба һузыусылар күренимнәне. Былтыр йәй йәнә бер егет ишек шатыны:

– Торбаларзың яңыртабызың, өйзә торогоғ!

Ике көндән осталар килде. Был юлы:

– Фатирызың бейек, озон шланг табылғас, мотлак эшләрбез, – тинеләр үә шуның менән вәссәләм!

Аптырағас, 10-сы торлак эксплуатациялау участкаһы начальнигы Шербинина ханымдың үзенә киттем. Ишеге асық, бүлмәнендә ике ир менән нимәлер тураһында қызып-қызып һәйләша ине. Йомошомдо әйтеп өлгөрмәнем, ул мине яман итеп қараны ла:

– Камасаулап йөрөмә, – тип ишеген шап иттереп ябып қуїзы.

Күрәнең, үйинде акса һурызыруғына булғас, әзәмсә һәйләшергә лә онота башлаган, баҳыр.

Йөрөй торғас, был һыу торбалары аксанығына түгел, нервины ла һурызы.

Ишгәле НУРҒӘЛИЕВ.
Стәрлетамак қалаһы.

▼ М. ХӘРМӘТОВ ▲

Эснәң шарап – эшөң харап!

Боронғо Рим полководцы Юлий Цезарь дошмандарының тиң һәм еңел генә еңгәс, бел хакта Римга: «Килдем, күрзәм, еңдем!» – тигән ес һүzzән торған хәбәр еткегән.

Өфө районының Волков ауылында йәшәүсө Рима Сибәгәтулина ла ошо тарихи шәхескә бик тә оқшарға тәләпмә, күптән түгел фәждәп батырлыктың эшләп ташланы әле.

Рима ханым «Дмитриевка» совхозында һауынсы булып эшләй. Матур бер кистә ул қызының тууған көнөн гөрлөтергө ниятләй. Тиң арала табын әзерләнә, өстәлгө «акбаш»тар килеп қунаకтайды. Бер тұктауның зың-зың күлгән рюмкалар тауышы байрамды тағыла да сағыуырақ итә. Тостар, теләктәр яңғырай:

- Бәхетле тормош есөн!
- Бәпесем, алтыным, киләсөктөгө тормошон ошо аракы ише ап-ак, саф қына булның!

Әллә нишләп шул «акбаш»тар тиң бүсқәре шул. Алғанда байтак кеүек күренілә лә, өстәл артына ултырып, ирән сыйлатырга өлгөрмәйнән – капут! Был юлы ла шулай булды. Қүнделле генә байрам итеп ултырган тұнектар һүңғы яртыны төпләгендөн һизмәй әз калды.

- И-и-и, был ни башка, ни артқа тигендәй.
- Бер Ыйылғас, ултыргандай булайык.
- Шулаймы? Хәзәр осоп қына барып килтерәм уны! Аптырап тормаң Рима апайырыз. Айн момент!

Қызына булып алған ханымдың үксөһе генә ялтырап қала.

A. ӘНҮӘРОВ

– Фәйнүлланы алғырыз, тик һырабырызы қалдырырызы!..
– Гайнуллу забирайте, только пиво оставьте!..

Ашығып килемүзән биттәре қызырып бешкән таңын, сак-сак тын алып, атсаһын һона:

– Һылыуым, минә лә бер “За жизнь”ды бирегез еле.

– Берзә түгел, унды бирер инем, бөтте шул, – ти һатыусы, уны йәлләп. – Азаттықтың һинән алдағына анау ир электерзе.

– Ошо ир ишаратымы? – Рима ханымдың асы-уы үйәнә бәреп сыйкты. – Минен өлешкә төшөсәк аракыны оялмайынса ошо бәндә алып һызыраға үйланымы? Кара һин уны, нахал. Не выйдет! – Қатын һоңроқтарын һауала болғап, ер тибел, бояз үйртты: – һыйлы сакта бол “ярты”ны миңә биреп қотол да тай бынан!

“Ошо” тигәне ошо ук ауылда йәшәүсө Әхнәф Фәйзуллин ине. Ул да да бер сама һукмыш.

– Тынысланығыз, бер үк тынысланығыз.

Мейненә апаруқ шайтан һынуы инеп ултырган ханымға был искәрмә стенаға борсак һипкән кеүек ине.

Кем инде құлына килеп инә язған нәмәне икенесе кешеге биреп ебәрһен. «Тормош есөн» үзенә лә бик көрәк, уның да ауызы бар.

– Әле һин шулаймы, бирмәсқә үйлайыңмы? Ах, һин, ояттыңыз.

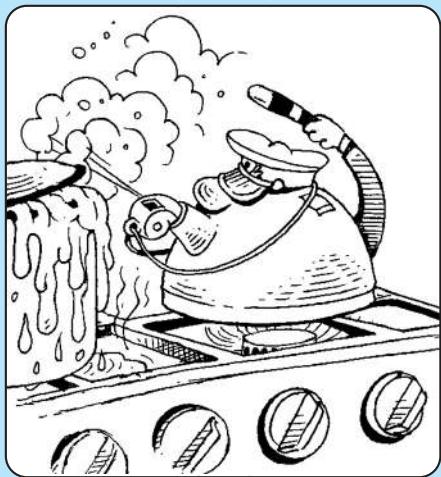
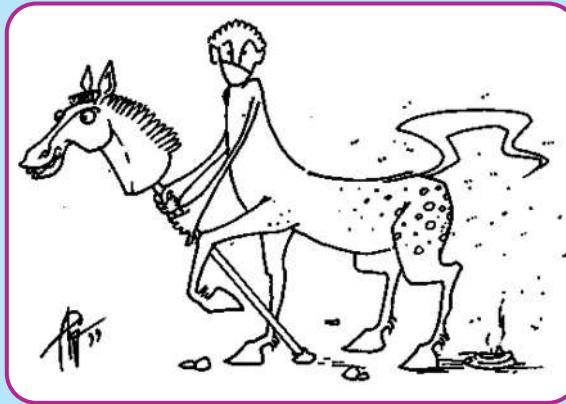
Ир һүз әйттергә лә өлгөрмәй қала, Римабыз токанып китмәһенме. Ул бар көсөнә Әхнәфтен кейименән маткып ала ла этеп ебәрә. Әллә нисәмә һынырызың еленен тартыузын татаңыңың көсө ташып тора шул. Әхнәф изәнгә сатай-ботай барып төшә. Шул ыңғай һынытқыстың быялаһы салтыр-силтүр иżенге қойола.

– Иzmәnde izәm bit, хәзәр, ошонда кәтлит булып каласакың. Туғандарың һөйәгенде килеп алыр. Инәйенде байлай... – Батыр ханым ирзә тотоп алып, башын изәнгә төйә баштай...

«Тормош есөн» көрәш шулай аяулыз була.

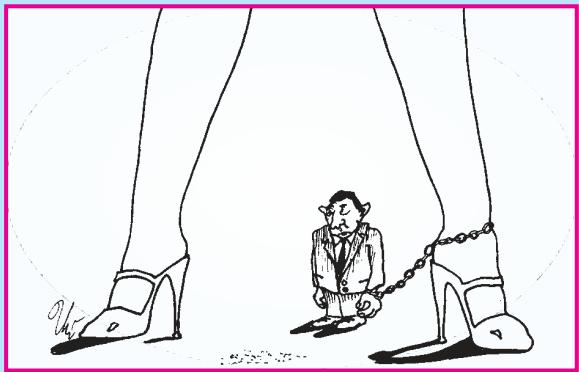
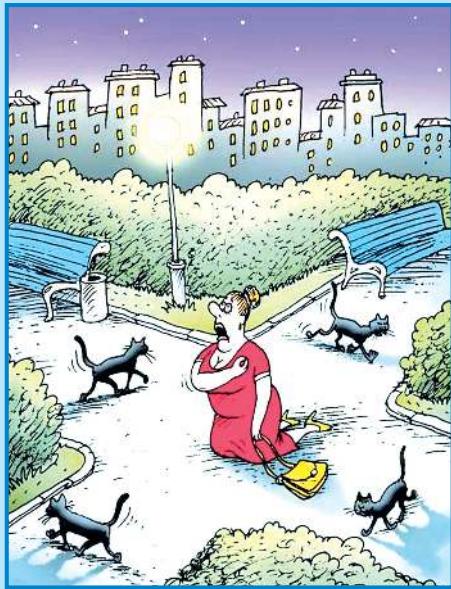
«Барзым, күрзәм, еңдем» мажараһы ошонда менән тамамланыла, суд залында Рима ханым улай тип әйттә алманы...

И. ХАКОВ.

Дүстар кустэнэсе

"CARICATURA.RU" интернет сайтынан.

А. ВАСИЛОВ

Кала урташындағы өс бүлмәле фатирзы бұл геләп, үзебеззен бала ларзың йәшәу рәүешен рәт ләргә булдык. Яны фатирза йәшәй генә башлагайнық, катын хат тотоп инде лә:

— Эх, осок, күсенеп өлгөр мәнек, үзенә хаттар За киле башланы, хәструш, етмәһе мәхәббәт хаттары, мә укы, — тип минә һондо. Карайым, ниндәйзер Рая исемле ханымдан, етмәһе Мәскәүзен үзенән. “Бәгерем, һөйөклөм, бер генәм, нине генә яратам, үлеп нине нағындым...”, тип язғанын үкығас, әллә нишләп киттөм...

Ике көн узманы, тағы ла хат — Қырымдан, Валентина исемле ханымдан: “Ын қайза йәшәйнәң?” — тип һорай быныңы. Кайсан тапкан улар минең адрессты? Баш етерлек түгел....

Катынды қөсқә тынысландырыым.

Бер аз вакыт узманы, Караганданан тағы ла хат килем төште, ул Гөлсирәнән булып сыйкты.

— Хантимер бәгерем, нағындым, нинең косақлаң

Әхиретем телефон аша құнатқа сақырзыла:

— Һундай құрмә, сәғәт икегә килем ет, зинһар, юл ыңғайында, бер банка майонез алып қына кил, — тип йомошон да әйттергө ономтамы.

Күнәк кем йөрөргө яратмай: сақырган вакытка барып та еттем. Фатирында бер қунағыла булмай сыйкты. Үтә ирте килгәнемә уңайыңыланып киттөм. Ләкин әхиретем борсолорға вакыт калдырманы:

— Как раз вакытында килден, основной кунак килгәнсе, икәүләп өстәлде әзәрләйек, — тип мине эшке құшты. Қамыр ба-сырға, унан бер табақ картуф, байтақ қына кишелер, һуған әрсегрә тұра килде. Нихәл итмәк көрәк, матур ғына кейемдеремде йәлләй-йәлләй құшкан әштәренен һәр береһен башкара торзом.

Ас корһақ үзен һиззәрә башлаға ла, әлеге мин бақсан түк-

Күнәктә

(Булған хәл)

мас янына килдем. Карапам, ул кипмәгән, нисек киңергә тип аптырап торған арала, әхиретем уны алдыла йылытықис батареяға элеп тә қуйзы. Аптыраузан ике қүзәм дүрт булды. Ғұмерзә үндай ысул менән тұмас киптергән кешене күргәнем ют ине әле. Бәй, бер нисе минуттан тұмас кибеп тә сыйкты. Тик уны киңеү әз минең елкәгә төштө. Уны киңкән һайын әхиретем, кара, уны, тұмасың, йоқа булын, тип киңәтә-киңәтә торзо.

Әшлей-әшләй эт бұлып арынным, табында ултырылрық хәлем дә, ашарлық әмәлем дә қалманы тиерлек. Өтстөлде әзәр-

ләп бетөүгә ин қәзәрле құнектар за килем етте. Улар көләш-көләшә матур итеп би-зәлгән өстәл артына инеп құнакланылар. Уларға қарап ултыра торғас, шундай шәп үй килде: минең башқа тай тип мәгән бит әле, һауыт-наба ыуырға құшмаң борон, бынан тайыу яғын қаралым. Мәжлестә үйнле ултыра ла алманым, арманыңыз булып, сак әйөмә қайтып ығылдым. Бына һинә құнак!

Хәзәр әхиретем сақыра башлаға, берәй һылтауын табып бармай қалыу яғын қарайым.

Л. САЙРАНОВА.
Өфө қалаһы.

Хафаға **налған** хаттар

үбөүзэрөн төштөрөмө керә, – тип яза был, көнөрөн.

Хатты укыгас, Рэйфэм көкөрт кеүек токанып:

– Үнин, эллә қайзарза непрелеп йөрөгөн нәмә! Бер генә түгел, биш-алты катының булған! Тыуган як тип түгел, алименттан касып қайтканыңдыр үнин! Тапмастар тип уйлаганыңдыр, сволочь, барыбер тапкандар! Төрөк солтанынан да кәм түгелнең икән, ояттың, хәсис! Үнинең таңма теленә ышанып, кейәүгә сыйккан мин, йұләр, эй, ахмак булғанмын! – тип иларга тотондо.

– Юқ менән башымды қатырма әле, зинһар өсөн! – тип ялбарып та қарайым. Юқ, тұктатып буламы ни бер кызған бисәне.

– Бына, паспортты қара, үнинең менән язылышкандан башка берәй штамп бармы? Юқ!

– Язылышмай ғына торған-

Хикәйә

хындыр был бисәләрең менән, неz ирзәргә ышанһаң...

Ир-ат исеменә тап төшөрөрзәй һүз сыйккас, мин дә түзмәйенсә, бик каты ғына бәрелеп, әйтәнен әйттем үзен...

– Былай булғас, мин үнинең менән йәшмәйем, айрылышам!

Үн биши минутта миңең кейем-налым налынган тойон-сөктәр, наzdлық түмгектәре һымак, заңда тезелешеп тора ине инде. Құрәм – эш хөрт. Юқтан ғына гайлә тарқала бит...

Ошо сак тағы ла кемдер ишек қаға. Үзем: “Әгәр почтальон тағы бер хат кильтерхә, ун биши тәүлеккә ултырт-халар ултыртырзар, измәнен изәм”, – тип уйлап ишекте

барып астым. Қарахам, жаршымда йәш кенә еget басыл тора.

– Қауымыңың, ағай, мин Вәхитов Хантимер булас, – тине ул. – Элек был квартирала без үйшәй инек. Почта адрессын қүсерергә өлгөрмәнек, миңә хат-маңар юкмы?

Мин өніөз қалдым. Нимә әйттергә лә белмәйем. Тура килhә лә киlә икән, эй! Иsemебез зә, фамилиябыз за бер. Бына кем икән беззең гайләнең тыныслығын бозоусы!

Беззең hөйләшеүзе катын да тыңдал торзо, әлбиттә. Шунан миңә қыскыра:

– Нимә қарап каттың? Эй-зә, тейенсөктәрзе сисергә булыш!.. Эзэм актығы!..

Құрәм, тегенең асынуы на-ман бөтмәгән. Қызған катын, қызған табанан кәм түгел, тиң генә һынынып бармай шул.

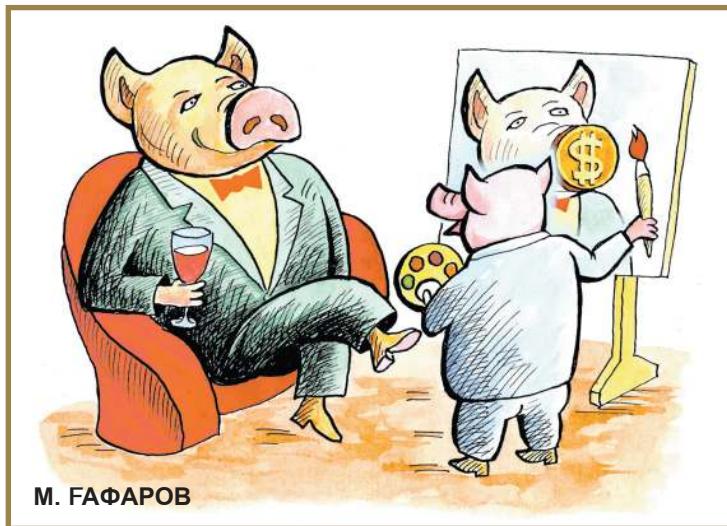
Дим ФИЗЗЭТУЛЛИН.

А. ЛЕВИТИН

Ш. ИСЛАМОВ

М. ФАФАРОВ

Май кояшы қызырып байып барғанда ишек кактылар. Мектеп директоры Өмөтбай ағайың башта бүлтәйеп сыйкан төрһағы, унан ес эйәклө түңәрәк йөзө күренде. Қулына тос қына төйәнсек тә totkan.

— Һай ғынамы, Илфат мырзам, нисек кенә йөшәп ятыу, үзен таذاңыңмы, мал-тыуар иминеме?

— Арыу әле, — тип мығырланы Илфат бығаса тұнбаһы аша үтеу түгел, биргән сәләмде лә телер-теләмәс кенә алған қунағы алдында нишләргө белмәй.

— Тотаңыңмы берҙе? — Қунак бер центнер тарткан кәүзәне менән изәнде ыңғыраштырып түргे утте лә лып итеп дивана ултырызы. Унан яуп та көтмәй, төйәнсөгөнән ақбаш алып, естелгә шапылдатып қуйзы, банкаһы менән тоғыз қыяр, курылған тауық сыйғарып теззә. Алтырашынан күzzәре түңәрәкленгән, телдөн қалған Илфатқа қарамай ғына бер стакан зәм-зәм һыны қойоп, ыңқылдатып эскес, ярты қыярзы алып кеттерләтте лә йорт эсен байқап сыйкты. Бары тик шунан һүң ғына моңгоу карашын йорт хуҗаһына табәне.

— Илфат мырза, үзүр йомош менән килдем һине.

— Ә-ә, бакса һөрөргәме, иртәгә үк барып етермен, соляркан ғына булғын, “Беларусь” ен кеүек эшләй ул минец.

— Йомош үзүрырат шул, қустым, ул баксаны көрөк менән үзем қазып сыйырга ризамын, һүзәмде тыңлаңаң. — Өмөтбай ағайың һағышлы карашынанмы, әллә кояш оғоғ артына юғалғанғамы, — ей эссе караңыланып китте.

Әйттем-бөттө!

- Қулынан эш килмәгендәр кәңеш бирергә әүөц.
- Хәзмәт хакын алған көндө ялқау мотлақ әшкә килө.
- Тәңkit яратмаган түрә үзен мактаусыны ғына яқын күре.
- Хәтерге әтәксе башкаларзың үтенесен онотта ла, үзенә көрәген онотмай.
- Өстөнә қүләгә төшөүзән курккан кеше ышық урынға ғына ултыра.

И. ФӘРӘФИ.

◆ Мәрәкә

Важный ергә қунакка...

Училищела укығанда дүрт етег бер бүлмәдә йәшәнек. Бер беребеззе белеп бөтмәгәнбез әле. Үккүй башлаганға дүрт ай ғына шул. Бер вакыт шулай, кис еткәс, Вәліт қабаланып килем инде.

— Егеттәр, бик важный ергә қунакка барадым бар, зинхар, ярзам итеге әле, — тине. Шунан койка астынан сумашынын тартып алды ла заттырак кейемдәрен сокоп сыйғарзы.

Мин уның салбарын үтек-дәй башланым. Рафаэль ботинкаһын таζартырга тотондо. Тимерхан сумкаһынан одеколонын, лосьонын сыйғарзы. Вәліт лосьон менән битен, елкәләрен һөрткөләне.

Хәзәр инде ул тәтәй кеүек кейенеп адды ла костюмына мул ғына итеп одеколон һиптерзә.

Ишектән сыйға башлағас:

— Йә, инде Вәліт әйт, қайза киттөн? — тип қызықтындык.

Ул бик серле итеп жарап торзо ла:

— Қайза ла, қайза, тип башты катырзылың, қайза булғын, батшалар йәйкүй торған ергә, — тип қабаланып сыйып китте.

Мин — үтек, Рафаэль щётка токан килем аптырап тороп жаңылар. Тимерхан одеколонына жарап уфтанип қуйзы.

Булат ЫЫҢАУРОВ.
Дыуан районы.

Коткарыусы

Хикәйә

Уның көрәкте инде ун-ун биш ийлап таянып торор өсөн генә файдаланғанын белгән Илфаттың йөрөгө һүлкүлдап түйзү:

— Аңланым, Өмөтбай ағай, йортонца тәкәтмә буратам, ти-гәйинең бит әле, ташып бирергеме?

— Эй, күстүм, күстүм, тәкәтмә ерунда ул, ауыл язмышы хәл ителгендө. Һүзөмде тыңлаңаң, ярты хакына һинә бирәм ул бүрәнәләрзе. — Өмөтбай ағай ауыр уфтанип ике құлы менән башын totto.

Илфат көрт саққандай урынынан һикереп торзо ла құлдарын күтәрзе:

— Өмөтбай ағай, язала ма-ни, давай, тиәрәк йомошондо әйт!

— Зәбиә килен Йәнүренән айырылып, ауылдарына қайтып китергә йөрәй. — Өмөтбай ағайзың ике битенән ағып тәшкән ике йәш бертеге суп итеп изәнгә тамды.

Ул тултыра на-лып йәнә бер стаканды эсеп түйзү, был юлы закуска ла қабып торманы.

— Бей, қайтын да киттән, азна-лар буйы запойза йөрөгән Йәнүргә кем сызар, ти-хен?

— Ал һин шул Зәбиәнене, күстүм, егерле қатын ул, бешергән аштарын да мак-тайзар, холко ла бына тигән, давай, тәүеккәллә, ә? — Мәктәп ди-ректоры әмет ту-

лы қараышын йорт хужаһына тәбене.

Илфат ағарынып китте.

— Минән ун йәшкә оло бит ул, ишшөу өс балаһы бар!

Өмөтбай ағай құлын ипләп кенә уның яурынына налды.

— Өс балаһы булған өсөн қозалайым да инде, өсөһө лә мәктәптө үкүйзар бит. Улар киттә, балалар һаны тулмай тип сентябрзән мәктәpte башланғыс итеп кенә қалдырылар йәки бөтөнләй ябасактар. Мәктәп бөттә, ауыл бөтә, күстүм. Зәбиә килен өс балаһын эйәртеп Йәнүргә килгәс, қыуаныузырым озатқа барманы шу-ул...

Өмөтбай ағай һүлкүлдап илап ебәреүзән көсөк тыйылып калды.

— Һуң, бер минне ни, әнә, За-

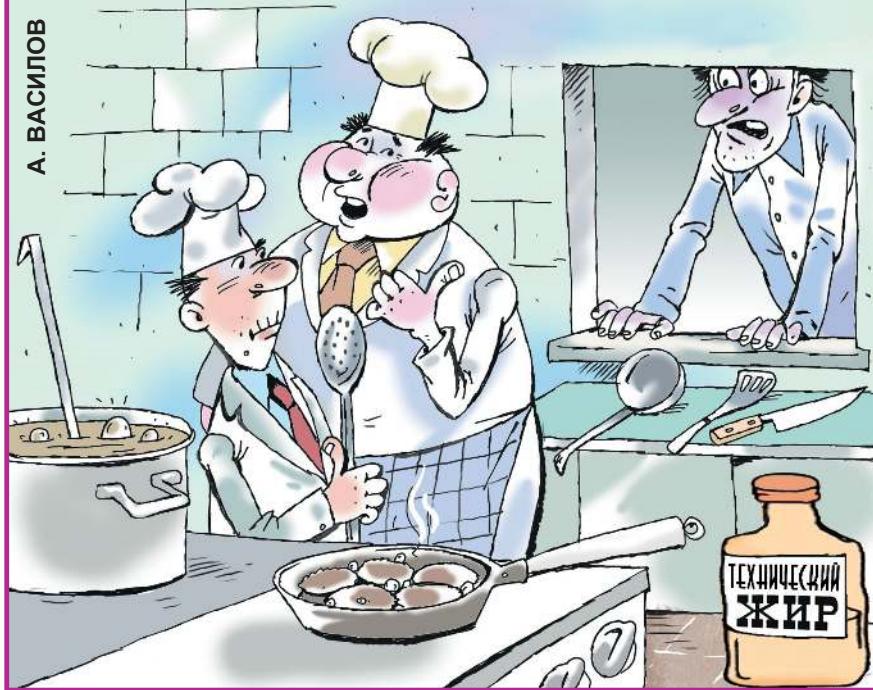
риф менән Fөләү әх-холстой, уларзан башка ла егермеләп мужик бисәһең йөрәй, — тип аклана башланы Илфат.

— Зарифта кисә кис, Fөләүзә бөгөн иртән булдым, якын да килмәйзәр, Алланың қашқа тәкәләре ти-ернәң, өйәрле алкаш! Бутән-дәрен әйтеп тә тормайым. Ин лайыктың кандидатура һин! Зәбиә лә әйткән, ауылызызша Илфатка ғына барһам барырмын, тигән. Уфа укытысылар делегацияһының ебәргәйнем, шундай яуап алып қайттылар. Бөтә әмет һиндә, күстүм, ауылды қоткара күр!

Йәйге төн бигерәк қыцқа була шул. Ана бит, әле генә көнбайышта оғоқтар артына йәшен-гән кояш һә тигәнсе көнсығыштан килеп тә сыркты. Бәләкәй генә ауылдағы бәләкәй генә йортта гәпләшеп ултырган ике иргә лә, бына, ошо төн етмәй әе калды.

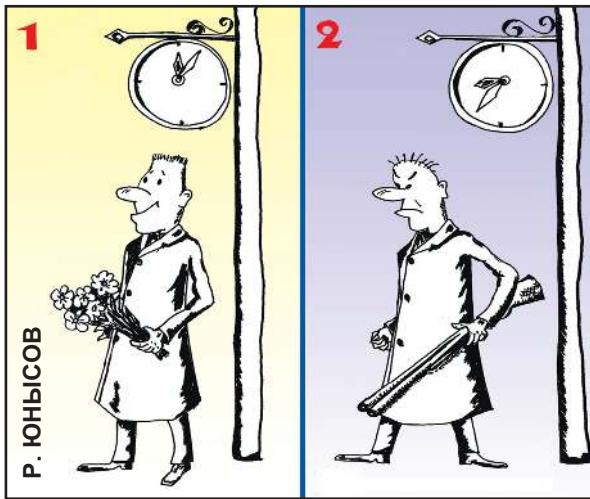
Марат ӘМИНЕВ.

А. ВАСИЛОВ

— Нәмә кәрек уға?
— Майға сызыша алмай...

— Чего он хочет?
— С жиру бесится...

😊😊 Уймак хикәйәләр 😊😊

Тел бәләһе

Фәнис һәр вакыт принципиаль, ғәзел булырга тырыша. Колхоз быны үз исебәнән шофёрлыкта укырга ебәр. Җайткас, колхоз рейесе уны үзен йөрөтөргө эшкә ала. Шатланып эшләргә ине лә бит, юк шул, әлеге дөрөслөккә ынтылыуы уны юкка сығара ла қуя.

Бер көн рәйес: “Без иртәгә Өфөгө китәбез, һин мине иртәнгә сәфәт һигеззә өйге кипел ал”, – ти.

Фәнис:

– Үзәң гел экономия тураһында һәйләйһен, ә үзәң ауыл осондағы өйөнә килергө қушаңың. Юк инде яғыулыкты әрәм итеп өйөнә барып тормайым. Сәфәт һигеззә үзәң правление алдына кипел ет! – тип ебәрмәнненме.

Рәйес:

– Өфөгә алып барырга бутән шофёр юк! Алып барабаңын! Тик җайтыу менән мин һине уволить итәм! – ти, ның яръып.

Җайткас, Фәнис ғәфү үтәнһә лә рәйес өйткән һүзәндә ның тора. Юктан ғына халық “тел бәләһе – ғұмерлек һәм үкенерлек”, тимәген бит.

Эзләр қатын түгел

Бер ир милицияга қатыны юғалын тураһында гариза килтерә. Милиционер айырым билдәләре тураһында ентекләп нораша, ә ир яуап бире:

– Бәләкәй генә буйлы, аяктары кәкре, сәстәре һирәк кенә, күззәре қылый, тештәренен яртыһынан куберәге тимер... Ир һанай-һанай ژа, құлыш һелтәп:

– Юк, әзләмәгез инде һең уны! – тип сыйып ките.

Онотоп киткән

Беззәң ауылда “р” өнөн әйтә алмаған егет йәшәй ине. Иген тейәп, тирмәнгә барырга сыға бер сак. “Кайза киттең?” тигәнгә “тирмәнгә” тип әйтә алмағас, ул:

Әйттем иһә җайттым

- Башкаларзы батырыу – үзен қүтәрелеүзе аңлатмай.
- Эш күрһәтә белгән кеше җайын сак теш тә күрһәтә белә.
- Дерең юлдан барыуыңа ышаныу есөн җайын сак хата юлдан барыу ژа ярзам итә.
- Ашыткан – ашқа бешкән, тиҗәр, тик ашытмагандың бешерлек ашыла булмай.
- Өндәшмәскә өйрәнеү – һәйләшергә өйрәнеүзән ауырырак.

Р. МӘЙМУНОВ.

– Мельница пошёл, он эшләйем, – тип яуаплай.

Тик ул бер эскән вакытында “р”зы өйтергә ярамаганын ононотоп киткән дә:

- Сабата үрергә өйрәт әле миңә, – тиеүгә:
- Игендерг (“ирендөрө” тиәһе урынға) бит әле, – тип кенә ебәрә.

Картлық бәләһе

Беззәң якта бер әбей поликлиникага килеп, курткаһын гардеробка әлеп, табип бүлмәненә инеп ките. Карапып сыйып, номерын биреп, курткаһын кейе лә, кесәненән номерын әзләп, поликлиника буйлап байтак йөрөгәндән һуң, тағы гардеробка әйләнеп киле:

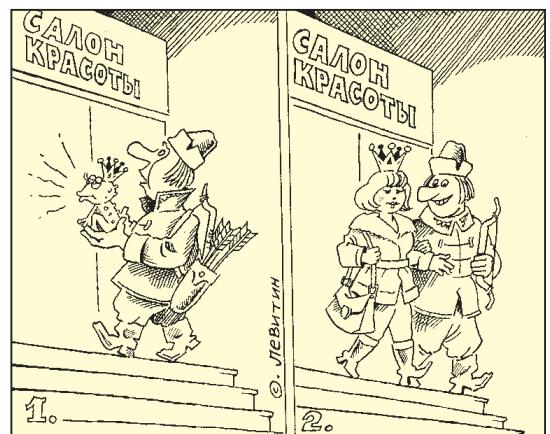
– Қызым, номерымды юғалттым, кейемемде бир инде, – ти.

– Курткағыз өстөгөззә бит

Әбей кеткелдәп көлгән була ла:

– Бәй, шулай икән дә, өстәүенә, үзәмдеке... Картлық бәләһе, қызым, ғәфү ит, – тип сыйып яғына ыңғайтай.

Зинәйзә ДИНИСЛАМОВА.

А. ЛЕВИТИН

Көлгөнгө – көлкө

Кейәү кеше, гәзәтенсә һукмыш, эскәмйәгә қайнағаһы янына килеп ултыра.

– Йә, хәлдәр нисек, қайнаға?

– Хөт, кейәү, ауыртмаған ер юк.

– Не может быть! – тип кейәүе кеңәнен шешә башы күрһәтте.

– А-а-а-й! Йүнәлеп тә ки-термен әле! – тип шатлана “ауырып” ултырган қайнағаһы.

– Апай, теш қуызырып ал-наңсы.

– Қуызырмайым, бер башыма ике теш еткән. Этеү хәзәр теш қуызырыуға бер һыйыр китә бит.

Олатай нық ауырып ята. Ике күршөнә хәл белә ин-гәндәр.

– Ясин укытайык, еңелерәк булыр, – тине берене:

– Қуй, үлмәй қуйһа, хәйер аксаһы әрәм булыр, – ти, икенсөнә.

С. СӨЛӘЙМӘНОВА.

– Өс-башың нинә шул тиклем сүпләнгән?

– Сәстән қауак тойола.

– Ә мин, тапшырган отчётыңда қарағанда, кәбәк, тип уйлағайным.

Ике терапевт һөйләшә:

– Ай буың берәүзен бауырын дауалағайным, йәрәк сире менән үләп китте.

– Ә мин берәүгө “нары ауырыуы” тип, диагноз қуйғайным, қытай кешене булып сыкты.

Кала ситетендә рәссам тәбигәт күренештәрен һүрәткә тәшәрәп ултыра. Уның әргәһенә малайы менән бер ир килеп баça ла:

– Күрһәнме, улым, цифровиги булмагас, музик нисек этләнә, – ти.

Почта бүлегендә:

– Хатығыз бигерәк ауыр. Тағы бер марка йәбештөрөргө турға килер.

– Хәйләләшмәгез, марка өстәгәс, конверт тағы ла ауыраясак бит.

Х. ӘХМӘТЙӘНОВ.

Тұға язмағандарҙан

“Осеменаторзың запойза бұлышуы арқаһында ярты һыйыр қысыр қалды”.

(Сығыштан).

“Дүшиәмбे һәм шишиәмбे – ірзәр көнө, шаршамбы, кесе йома һәм йома – катындар көнө, шәмбө – инженер-техник хәзәмәткәрзәр көнө”.

(Мунсалалы иғландан).

“Авария һөзәмтәнәндә қатафалқ машинаһы құпрағын осон төшкән. Шулай ژа, бәхеткә каршы, шоғёр менән мәйет иңән қалған”.

(Протоколдан).

Х. АЙТУҒАНОВ йыйзы.

ХӘРМӘТЛЕ ДУСТАР!

Йәй башында, витамин етешмәгән осорза, гәзәттә, қайһы бер кешеләр-зен хәтере наасарайып китеүсән була. Шуға күрә “һәнәк” кә язылырға оно-топ йөрөгән иптәштәрәзән хәтеренә тәшәрәбе:

**Икенсе ярты йыллыққа
“һәнәк” кә язылыу
дауам итә!**

ҺӘНӘК № 6 (1201)

ISSN 0208-094X

“ХӘНӘК” (“ВИЛЫ”)
Ежемесячный журнал
сатиры и юмора
на башкирском языке.

Издается
с сентября 1925 г.

Журналдың ойошторуусыбы:

Башкортостан Республикаһы Ҳөкумәттә карамағындағы Матбуат, нәшрият һәм полиграфия эштәре бүйінса иадаралық

Адрес редакции: 450079,
г. Уфа, ул 50-летия Октября, 13,
“Хәнәк” (“Вилы”).

Телефондар:

Баш мәхәррир 272-91-02
Баш мәхәррир урынбаһыры 272-52-82
Бүлкәтер 272-87-43, 272-52-82

Подписка на журнал принимается без ограничений на всей территории страны.

Беззөң сайт: henek.pressarb.ru Индекс 73456

Мәкәләләрҙә килтерелгән факттарың
дәреслегө есөн уларзың авторзары яуаплы.

Отпечатано в типографии ГУП “Издательство “БАШКОРТОСТАН”.

Баш мәхәррир Марсель СӘЛИМОВ

Мәхәрририят һәм редакция советы:
Александр АНДРЕЕВ (бизәлеш бүлеге мәхәррире), Венер ИСХАКОВ (фельетондар бүлеге мәхәррире), Риф МИФТАХОВ (әзәбиәт бүлеге мәхәррире), Марат ӘМИНЕВ (яуаплы сәркәтип), Рәзилә ҮРҮСҚҰЖИНА (хаттар бүлеге мәхәррире), Ҳәлил ӘХТӘМОВ (баш мәхәррир урынбаһыры), Артур ВАСИЛОВ, Мансағ ФИЛӘЖЕВ, Марат ҚӘРИМОВ, Рәсих ХАННАНОВ, Венера ҲӘКИМОВА, Марат ӘБДҮШЕВ.

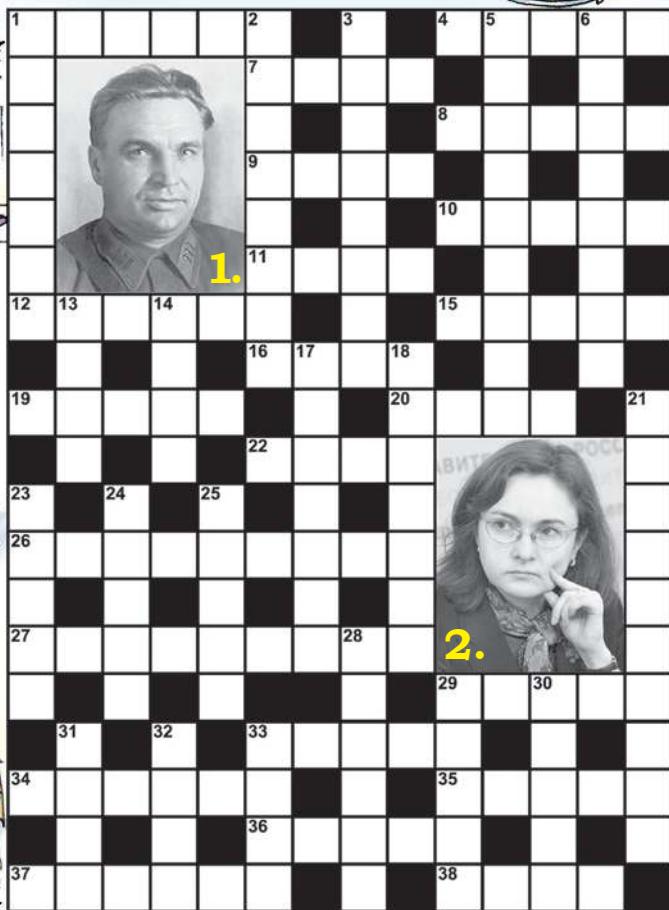
Сдано в набор 12.05.09. Подписано к печати 11.06.09.
Офсетная печать. Усл.-печ.л. 2.Уч.-изд. л. 3,56. Формат 70x100 1/16. Зак.№40. Тираж 3593.

Корректор З. МАЗНАРОВА

Журнал зарегистрирован в Федеральной службе по надзору
в сфере связи и массовых коммуникаций. Свидетельство
о регистрации ПИ № ФС77-35759 от 26.03.2009г.

Цена в розницу свободная. © “ХӘНӘК”, 2009

КӨЛӘСВОРД

Горизонталь бүйінса: 1. 1-се фото. 4. Мушкетёрзың коралы. 7. Дедалдың зирек улы. 8. Алабуганың йәмғең туғаны. 9. Сиркө майы. 10. Американың дәүләт королтайы. 11. Тверь елкөндеге кала. 12. Дипломатик вазифа. 15. Ашығып яналған һүрәт. 16. Резервуар, йәки хәбі машина. 19. Караптарзың ял итеу урыны. 20. Грузия валютаһы. 22. Мәтеге тимер тұтығы күшүп яналған буяу. 26. Хәзәрге заман альянстары. 27. Йөрек ауырыуы. 29. Караптағы удар өмә. 33. Электр кесен үлсөү беремеге. 34. Мөгөз түрай. 35. Һызузы семафор. 36. Коттедж. 37. Мауглизың уқытусыны. 38. Танк қарышлауығы элементтері.

Вертикаль бүйінса: 1. 40-50-се йылдарザны популляр бейеу. 2. Тураған йәшшелсә йыйылмаһы. 3. Мимикия белгесе. 5. Компьютерзың йөрәге. 6. Төңтөрзен, йәки тауыштарзың зауыт менен теңелеше. 13. Мина йылымы. 14. Үңғай электрод. 17. Боронго Гречия математиги. 18. Қурайзың джазда уйнаған қоңаһы. 21. 2-се фото. 23. Афроамерикан сығышлы президент. 24. Хәбі коллектив. 25. Шагирзың дүрт аякты дүсі. 28. Африка антилопаһы. 29. Боронго Мәскәүзең арбалар бата торған урамы. 30. Ике тәгәрмәсле, ике аякты транспорт. 31. Стәрлетамактың танылған заводы. 32. Американдың құшаматы. 33. Тропик емеш.

Хәлил ӘХТӘМОВ төзөне.

5-се һанда басылған көләсвورد яуаптары

Горизонталь бүйінса: 1. Харчо. 4. Левитан. 8. Калахари. 9. Синоптик. 12. Серпантин. 16. Марго. 17. Локомотив. 18. Навои. 19. Сократ. 20. Як. 22. Тракт. 26. Шадр. 28. Арам. 29. Арба. 30. Гага. 33. Мамба. 36. Инженер. 38. Караченцев. 39. Ют.

Вертикаль бүйінса: 2. Анализ. 3. Чкалов. 5. Епископ. 6. Ногоманов. 7. Рантье. 10. Аманат. 11. Грифина. 12. Солист. 13. Рококо. 14. Аммиак. 15. Тито. 21. Корсар. 23. Татра. 24. Манго. 25. Марганец. 27. Битум. 31. Нерв. 32. Меню. 34. Ара. 35. Бра. 37. Че.